

Vyberte si jazyk

→ SLOVENSKY ←

→ ENGLISH ←

Choose a language

Katalóg festivalu

18. ročník

NOVÁ

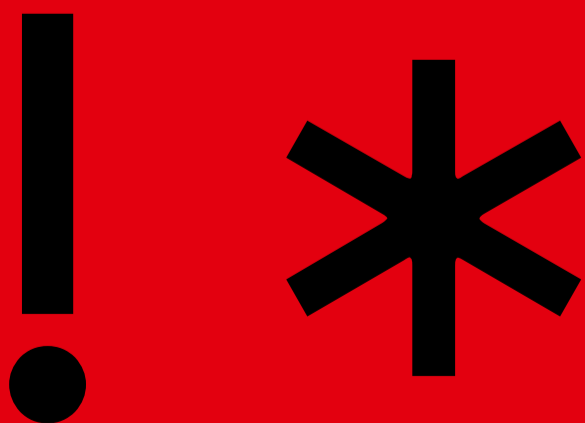
DRAMA

N * W

16. – 21. 5. 2022

DRAMA

#hatespeech

www.novadrama.sk

Bratislava

Naše fotky

16. MÁJ POND&LOK

17.00
Divadlo Nová scéna

Mestské divadlo Žilina
Thomas Melle: Naše fotky
Réžia: Eduard Kudláč

20.00
A4 – priestor súčasnej kultúry

**Slávnostné otvorenie festivalu za účasti
Natalie Vorožbyt a Falka Richtera, patróna
18. ročníka festivalu**

Debris Company
Peter Lomnický: Hunger
Réžia: Jozef Vlk

Hunger

17. MÁJ UT%ROK

10.00 – 13.00
Štúdio 12

**Falk Richter – masterclass nemeckého
dramatika, patróna festivalu**

16.00 – 18.00
Štúdio 12

Dramatici dramatikom (SK – UA)
Čítanie úryvkov ukrajinských hier
slovenskými dramatikmi

19.00
Slovenské národné divadlo – Sála činohry

Slovenské národné divadlo
Kolektív autorov: Kým prídu Stouni...
Réžia: Matúš Bachyňec

21.00
Výskumný ústav zväračský/ PAKT
Kultúrne centrum

GAFFA
Kolektív: Spaľovačka
Réžia: Alexandra Bolfová

Spaľovačka

18. MÁJ STR*DA

13.00 – 15.00
Rakúske kultúrne fórum

Theory Event
Prednáška rakúskeho dramatika Bernharda
Studlara o súčasnej rakúskej dráme
a divadle

Prevádzaci

18.30 a 21.00
Výskumný ústav zväračský

Divadlo Petra Mankoveckého
Lenka Garajová: Prevádzaci
Réžia: Šimon Ferstl

21.00
Výskumný ústav zväračský

GAFFA
Kolektív: Spaľovačka
Réžia: Alexandra Bolfová

Roľa

19. MÁJ \$TVRTOK

10.00 – 13.00
Štúdio 12

**Súčasná sloboda a nová kríza divadla
medzi ideologickým extrémizmom
a kultúrou vymazávania**
Medzinárodná konferencia pod
patronátom ITI Worldwide

16.00 a 19.00
Action Park, Čunovo

DIVADLO NUDE
**Libuša Bachratá, Jana Bučka, Veronika
Malgot, Lýdia Ondrušová: ROLA – Autorské
scénické agrárne dielo, skúmajúce
dedičnosť v línii predkov**
Réžia: Veronika Malgot

18.00
CO kryt DPOH

Divadlo P. O. Hviezdoslava
**Kolektív autorov: Generácia Z – Krása
nevidaná**
Réžia: Zuzana Fialová

20.00
A4 – priestor súčasnej kultúry

Uho!_92
Alžbeta Vrzgula: Poniženi a krvilačni
Réžia: Alžbeta Vrzgula

Poniženi a krvilačni

20. MÁJ PIAT#K

10.00 – 16.00
Štúdio 12

**Súčasná sloboda a nová kríza divadla
medzi ideologickým extrémizmom
a kultúrou vymazávania**
Medzinárodná konferencia pod
patronátom ITI Worldwide

17.30 a 20.00
Jalta bar

AntiTeatro
Anton Korenči: Zánik Západu
Réžia a koncept: Anton Korenči

Zánik Západu

Generácia Z
– Krása
nevidaná

21. MÁJ SOBO!A

12.30 – 14.00
Štúdio 12

Ako sa nestať obeťou zániku?
Diskusia s dramaturgickou radou
a tvorcami o súťažných inscenáciách

15.00 – 17.00
Slovenské národné divadlo – Modrý salón

Trojboj
Inscenované čítanie finálových textov
súťaže Dráma 2021

18.00
Štúdio 12

**Slávnostné ukončenie a odovzdávanie
festivalových cien**

www.novadrama.sk

Nová dráma v znamení Ukrajiny

Nie je jednoduché chystať divadelný festival, keď viete, že vaši kolegovia za východnými hranicami krajiny prežívajú vojnovú katastrofu. Je na dosah, na dotyk, tak blízko, že sa viete vžiť do ich trápenia a prežívať spolu s nimi každodenné utrpenie. Ako sa oni museli vysporiadať s agresiou, tak aj vy sa musíte vyrovnávať s pocitmi výčitiek a s otázkami, či ste skutočne urobili všetko pre to, aby ste im pomohli nájsť nový domov. Aby sa vo vašej komunite cítili príjemne a mohli aj naďalej tvoriť. Hoci ich slová bolia a obrazy pália, snažte sa ich pochopiť a v duchu dúfate, že nikdy nebudete musieť prežívať to, čo teraz prežívajú oni. Na festivale si vypočujeme ich príbehy v interpretácii našich slovenských dramatikov – Dramatici dramatikom (SK – UA).

Tri mesiace vojnovkej katastrofy preverili naše hodnoty. Určite sa odrazia aj v našej tvorbe. Tento ročník festivalu však prináša aj postpandemické pocity a otázky cancel culture – kultúry vymazávania, ktorá obmedzuje osobnú slobodu tvorca, právo sa vyjadriť. Hoci sme medzinárodnú konferenciu, ktorá sa bude konať pod patronátom Medzinárodného divadelného inštitútu (ITI Worldwide), chystali už od minulého roka, jej téma predznamenáva mnohé z našich aktuálnych problémov: Súčasná sloboda a nová kríza divadla medzi ideologickým extrémizmom a kultúrou vymazávania. Jednou z jej kľúčových tém je vzťah medzi divadlom a slobodou. SLOBODOU.

Naše pozvanie stať sa patrónom 18. ročníka festivalu Nová dráma/New Drama prijal medzinárodne uznávaný a oceňovaný dramatik Falk Richter, ktorého tvorbu poznáme i z našich javísk. Teoretici sa zhodujú v názore, že „jeho hry sú hlasnou, zúrivou obhajobou slobodnej Európy mimo patriarchátu a nacionalizmu“. SLOBODNEJ EURÓPY. Tentokrát bude javisko zdieľať s renomovanou ukrajinskou dramatičkou a režisérkou, ktorej hlas sa šíri SLOBODNÝM SVETOM – s Nataľkou Vorožbyt.

Stretnúť sa budeme aj na diskusiách, scénických čítačkách, prednáškach, masterclass, programovej sekcii Focus Rakúsko... pokúsime sa uvažovať iba v intenciách SLOBODY a hodnôt, ktoré prináša.

Vítajte na festivale.

Vladislava Fekete
riaditeľka festivalu Nová dráma/New Drama

Za slobodné, bdelé divadlo, za iný svet!

Neviem, ako ste to pociťovali vy, ale mne divadlo počas pandémie chýbalo. Chýbala mi diskusná výmena s inými umelcami, zážitok z toho, že ideme naživo, bezprostredná blízkosť divákov, ktorí so mnou empatizujú, rozmýšľajú, smejú sa, súhlasia alebo mi protirečia.

Divadlo je miestom stretnutia slobodných ľudí, ktorí chcú spolu diskutovať o existenciálnych skúsenostiach ľudského bytia, o vonkajšom svete so všetkými novými informáciami a dojmami, ktoré sa na nás valia, s vojnou, klamstvom, intrigou a korupciou, nádejou, láskou, krásou. Divadlo je miesto, kde stretáme sami seba a kde sa stretávame s cudzím, proti ktorému nemusíme bojovať ani ho ničiť. Divadlo je miesto, kde sa učíme rozumieť, ako dochádza prostredníctvom propagandy a klamstiev k iniciovaniu vojen a k huckaniu a radikalizovaniu jednotlivých občanov. Divadlo je aj miestom, kde vidíme, ako zlyhávajú vojnoví generáli, rúcajú sa ríše a kde si môžeme vysnívať svet bez nenávisťi, bez vojny a ničenia. V divadle diskutujeme o tom, kto sme a kým chceme byť. V divadle si dovoľujeme vmýšľať sa do iných tiel, iných svetov a pracovať na lepšej verzii nášho Ja.

Čo mi chýbalo: dialóg, skúšanie, voľné asociovanie, tento celkom osobitý svet medzi realitou a fikciou, medzi diskurzom a hrou. Divadlo nám dáva v ťažkých časoch silu, pretože pre nás vytvára možnosti predstavovať si iné svety a skutočnosti, smiať sa zo zloduchov, sledovať pád vládcov, ako i pozorovať, ako k sebe nachádzajú cestu tí, ktorí sa milujú. Je to miesto citu, fantázie a reflexie, kde sa umeleckým spôsobom vedú významné spoločenské debaty a prebiehajú výmeny estetických názorov našej doby – mimo novinárstva, mimo dennej politiky. Divadlo je iný priestor, ktorý rozpráva o našom svete a kedykoľvek ho môže nanovo vymyslieť.

Divadlo sa musí stále odznova samo vymýšľať, znova a znova musí reagovať na zmeny sveta, môže vytvárať vlastnú realitu, môže otriasať naším konvenčným pohľadom, môže dodávať nášmu mysleniu nový smer. V každej dobe tvoria autori vždy nové texty, ktoré vedú jestvujúce divadlo a jeho formy k ich hraniciam a divadelníkov nútia, aby sa pri inscenovaní vyberali novými cestami. Divadlo môže ukazovať cestu aj pre celú spoločnosť: v divadle sa objavujú čoraz častejšie silné

ženy, umelecky silné ženy, queer ľudia a ľudia s migračnými skúsenosťami, ktorí rozprávajú svoje osobné príbehy, ukazujú nám svet zo svojej perspektívy. Divadlo sa stáva rozmanitejšie, mnohohlasnejšie. Čoraz viac umeleckých kolektívov, pracujúcich v horizontálnych hierarchiách, dáva tušiť, ako by mohol vyzerať svet založený na kooperácii namiesto konkurencie. Ak chce ľudstvo prežiť, musí sa naučiť rozmýšľať o sebe ako o spoločenstve, ktoré koná kolektívne, počúva všetky hlasy a vo vzájomnom rešpekte spoločne nachádza riešenia namiesto toho, aby vo vzájomných bojoch prelievalo krv a zakazovalo všetkým ostatným, ktorí sa vymykajú jeho pohľadu. To je úloha pre všetky generácie tu a teraz, dnes na tejto planéte, a divadlo môže byť miestom, kde je možné hravo si vyskúšať nové kolektívne formy vzájomného obcovania, ktoré by mohli byť príkladom pre skutočný svet tam vonku. Divadlo nám môže dať pociťiť, že sme ľudia, ktorí nedokážu prežiť bez iných ľudí. Sme na seba odkázaní. Vzájomne sa potrebujeme. Ide to len v spoločnej diskusii, v dialógu, ide to len spolu, a divadlo je umelecká forma vyjadrujúca toto spoločenstvo. Divadlo vzniká len tam, kde na jednom umeleckom diele spoločne pracuje mnoho umelcov a kde sú diváci bezprostredne účastní okamihu, keď táto umelecká forma vzniká. Divadlo je opakom sociálneho odstupu. Divadlo znamená blízkosť, dialóg a spoločenstvo.

Zriedkavo bola skúsenosť reality taká krehká a neistá, ako je to dnes. Zriedkavo sme boli tak zvyknutí na to, že musíme každý deň počítať s novým a katastrofálnym nasmerovaním nášho života. Permanentný stav šoku a výnimočný stav akoby sa stali novou normálnosťou. Dva roky pandémie i najrozličnejších lockdownov a reštrikcii výrazne obmedzili naše sociálne kontakty, jeden druhému sme sa navzájom stratili a znova sa musíme učiť, aby sme sa stali spoločnosťou, opäť sa k sebe priblížili a spolu to vydržali. A na dôvažok zažívame teraz popri citeľných dôsledkoch dramaticky sa vyhrocujúcej klimatickej katastrofy priamo pred dverami nášho domu vojnu. Útočnú vojnu, ktorú mohli očakávať všetci, čo nezatvárali oči pred zločineckým režimom Moskvy, pohrdajúcim ľuďmi. Putinova vojna proti zraniteľným spoločenským skupinám, jeho brutálny postup proti umelcom, novinárom a kritikom, ktorý uplatňoval po celé roky vo vlastnej krajine, jeho nacionalistický ošiaľ, jeho sebaštylizácia do podoby neomylného autokratického cára, vojenské operácie na Kryme a Donbase, ktoré sú v rozpore s medzinárodným právom... pri tom všetkom mal svet zbystriť pozornosť. Nechali ho však konať, ako celý svet nechal konať autokrata Trumpa alebo sa prizeral tomu, ako dochádza v Hongkongu k odbúraniu všetkých demokratických práv, ako katolícky násilný režim v Poľsku rozkladá liberálnu demokraciu a ako v Maďarsku Viktor Orbán likviduje všetky demokratické práva... Voči tomuto všetkému je divadlo do veľkej miery bezmocné. Môže však rozprávať príbehy tých, ktorých tieto režimy založené na bezpráví utláčajú, ničia a umlčávajú. Vďaka divadlu môžu zaznieť príbehy tých, ktorí sa neodvážia svedčiť o tom, čo sa im stalo, keďže im na verejnosti nikto neposkytne javisku. Divadlo môže poskytnúť všetkým týmto nemým hlas a ukázať tých, ktorým mocní bránia, aby

ich bolo vidieť. Divadlo sa môže zamiešať, môže zaujať postoj, kričať proti nepravosti, ukazovať prstom na páchatelov a vrahov, na vinných a tým, čo prišli o svoje práva, môže poskytnúť vlasť i hlas a počúvať ich.

Divadlo je takisto vždy ohrozené, vraj by ho mali kontrolovať, cenzurovať, umlčovať. Kto dnes v ruskom divadle rozpráva o tom, že ruská armáda vedie útočnú vojnu proti Ukrajine, zmizne na celé roky vo väzení; kto na maďarskom javisku porozpráva príbeh dvoch ľudí, ktorí sa do seba zaľúbili a napriek všetkým protivestvám chcú žiť svoju lásku, ten sa dostane vďaka Orbánovmu režimu do poriadnych ťažkostí, ak by išlo v prípade tých dvoch ľudí o homosexuálnych mužov, ktorí hovoria o svojej láske. Žiaľ, divadlo je len zriedkakedy slobodné, stále sa objavujú pokusy, ako ho usmerňovať a kontrolovať, nejako ho zväzovať, ekonomicky ho zastrešovať, aby sa držalo pri zemi, oberať ho o jeho silu. Spoločnosť bez živého a slobodného divadla je ako les bez vtákov. Bez neho sa šíri neznesiteľné ticho, umiera sociálny život. Človek potrebuje umenie, hudbu, divadlo, aby sa mohol vôbec ubezpečiť o tom, že je naživo, že je sociálnou bytosťou, ktorá sa môže rozhodovať, nemusí prijímať nič ako osud a vždy si môže vybrať aj inak, než ako mu to predpísali tí, čo vládnu, vybrať si inak, než to určil údajný osud.

V časoch, keď je demokracia a tým aj sloboda umenia z mnohých strán vystavená paľbe, je pre slobodné, živé a experimentovane nadšené divadlo dôležité, aby sa vyjadrovalo k dôležitým témam našej doby, aby bojovalo. Divadlo musí byť chráneným miestom, musí ním zostať alebo sa ním musí stať, miestom, kde sa smie bez obmedzení a strachu slobodne myslieť, skúšať a rozprávať, kde sa kritizujú mocní, načúva sa iným perspektívam, kde je možné premýšľať o inej spoločnosti a kde získavame zo seba skúsenosť i pociť ako ľudia so všetkými našimi snami, túžbami, našimi tienistými stránkami, protirečeniami, želaniami a víziami.

Želám vám všetkým festival, ktorý vám prinesie mnoho intenzívnych dojmov, festival, ktorý rozvíri vaše mysle; želám vám, aby ste sa dívali s otvoreným srdcom a očami, čo vám chcú povedať a ukázať umelci na tomto festivale! Dobre sa dívajte a miešajte sa! Vo svete a v divadle!

Srdečne Vás pozdravuje Vás
Falk Richter
Berlín, apríl 2022

K dramaturgickému výberu: Ako sa nestáť obeťou zániku?

Elegantne pôsobiaca postava odedatá v čiernych šatách sa opiera o tmavé kreslo. Pery má zomknuté, akoby zatínala zuby, jej tvár je nehybná. Záhadná grimasa Táne Pauhofovej (ktorá pravdepodobne zastupuje človeka „civilizovanej“ Európy) vyjadruje niekoľko emócií súčasne. Zo sošnej kreácie herečky vyžaruje spupnosť, chlad, odmeranosť, prázdnota, tiež letargia, nihilizmus, bolesť, vyčerpanie, apatia, až mŕtvolná agónia. Tento výjav z inscenácie **Zánik Západu** nielen výstižne komentuje „zeitgeist“ posledných rokov, ale aj symbolicky zastrešuje ducha nášho pôsobenia v dramaturgickej rade.

Na začiatku výberu inscenácií pre festival sme prežívali jeden zo smutných vrcholov pandémie a boli presvedčení, že nás až do konca februára čaká iba výber z obrazoviek. Nasledovalo krátke obdobie nádeje, že všetko sa vracia do normálu. Divadlá otvorili a my sme dostali možnosť overiť si naše dojmy z inscenácií, ktoré sme chceli zaradiť do programu, a absolvovať premiéry. V posledných dňoch výberu, v tom momente, keď sa na Slovensku blížili skutočne postpandemické časy, sa kdesi na kraji „civilizovaného“ Západu začala vojna. Ďalší zo série dôkazov, že viac ako k Fukuyamovmu konceptu konca dejín v blahobyte jednej veľkej slobodnej rodiny sveta možno smerujeme k zániku, ako ho videl Spengler.

Naše limity

V rozmedzí všetkých týchto udalostí sme od júla 2021 do konca februára 2022 videli naživo, z pracovného záznamu či v profesionálnom strihu približne 70 inscenácií. Aby sme zachovali dramaturgickú celistvosť, rozhodli sme sa určiť si isté limity. Pri výbere sme nebrali do úvahy inscenácie bábkového divadla, divadla pre mládež, muzikály, inscenácie súčasného tanca a napokon ani tie, ktoré patria do žánru zábavných komédií. Zdôrazňujeme to najmä z toho dôvodu, že takmer vo všetkých týchto kategóriách sme videli diela, ktoré presiahli naše očakávania.

Príkladom kvalitnej inscenácie, ktorá sa do výberu nedostala práve pre nastavené limity, je **Zlodejka kníh** z Nového divadla. Potvrďuje trend, že v tomto divadle berú tvorbu pre deti a mládež skutočne vážne. Zvrhlosť nacistickej ideológie sa zrkadlí v príbehu mladého dievčaťa prostredníctvom humornej a hravej poetiky režiséra Šimona Spišáka. Inscenácia je, ako to v tomto divadle býva, aktuálna a určená pre celú rodinu. Pravidlo, že muzikál je žáner más, poprelí v Divadle Aréna. **Lazarus** Davida Bowieho a Endu Walsha v réžii Mariána Amslera je aktuálny, dostatočne tajomný a podmanivý. Inscenácia vypovedá o ľudskej osamelosti, no aj o osobných démonoch,

MILO JURÁNI

Absolvoval environmentalistiku na Univerzite Komenského v Bratislave a teóriu a kritiku divadelného umenia na Divadelnej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Na prelome rokov 2017 a 2018 pôsobil semester na divadelnej vede na Ruhr Univerzität v Bochume a v akademickom roku 2020/2021 na rovnakom mieste absolvoval svoj doktorandský Erasmus+. V Divadelnom ústave v Bratislave pracuje nepretržite od roku 2014, aktuálne ako výskumný pracovník Centra výskumu a vzdelávania v divadle. V rokoch 2016 až 2020 bol šéfredaktorom časopisu ked – konkrétne o divadle a aj po odchode z tejto funkcie ostal aktívny ako divadelný kritik. Pravidelne prispieva do online magazínu MLOKi.sk (a zároveň je aj členom platformy, ktorá vytvára tento časopis a rôzne iné druhy aktivít) aj iných periodík. Okrem kritického reflexie súčasného divadla, riešenia teatrologických projektov sa zaoberá výskumom vplyvov environmentálneho myslenia na súčasné scénické umenia a dosahu divadla na prírodné prostredie. V tejto oblasti ukončil v roku 2021 svoje postgraduálne štúdium na VŠMU. Posledné roky sa podieľal aj na výbere inscenácií pre festival Dotyk a spojenia, spolutvoril podcast o udržateľnosti a umení, pravidelne viedol rôzne druhy diskusií o súčasnom divadle či presahoch divadla a vedy.

ktorí z nej pramenia a nedajú sa poraziť. K „alternatívne“ má toto dielo bližšie ako mnohé produkcie z nezávislej sféry. **Riddikulus**, vytvorený v rámci kultúrnej platformy OZ Artefakt, je neobyčajná „zájazdovka“. Pavol Viecha a Martin Krč vytvorili vtipný kompilát siedmich kníh a ôsmich filmov Harryho Pottera. Ich inscenácia nie je iba povinnou jazdou pre každého fanúšika čarodejníckej ságy, ale príkladom kvalitného popu v divadle. Režisér a trojica hercov inteligentne „parazitujú“ na fenoméne **Harry Potter** a výsledkom je „fahkonohá“, ale nie plytká zábava.

Od začiatku našej práce sme sa chceli vyhnúť sústredeniu výberu na Bratislavu. To sa nám nevydarilo hneď z viacerých dôvodov. Kamenné divadlá v regiónoch sa v dobe nášho výberu orientovali na uvádzanie klasiky (a vznikli inscenácie s veľmi súčasným charakterom ako **Tri sestry** v Slovenskom komornom divadle v Martine, **Čakanie na Godota** v Divadle Jozefa Gregora Tajovského). Veľkú časť repertoáru tvorili komédie (určené na oddych a zábavu ako **Guľový blesk** v Spišskom divadle, no niekedy aj reagujúce na tep doby ako **Nádej umiera posledná** v Divadle Andreja Bagara). Tvorcovia adaptácií a dramaturgizácií išli zväčša cestou overených diel, no bez výraznejších režijných gest (**Anna Karenina** v Mestskom divadle Žilina, **Kráľova reč** v Divadle Jonáša Záborského v Prešove, **Besy** v Štátnom divadle Košice). „Nová dráma“ bola doménou nesubvencovaných divadiel, ktorých väčšina má svoje zázemie práve v Bratislave. Do ich dramaturgie vstúpila aj téma pandémie a čo je fakt, divadlá sa vyhlí prvoplánovej reflexii. Vyjadrovali skôr vlastné pocity z novej skúsenosti (ako **Shift** Divadla Petra Mankoveckého), skúmali nepriamo dosahy pandémie (ako **Ministry of Loneliness** Asfd divadla šttnkorazd fildj) alebo hľadali dobové paralely (ako **Dekameron/Silent Generation** Petra Mazalána a kolektívu).

Režiséry a režiséri v nepravidelne subvencovaných divadlách viac experimentovali s rôznymi podobami ozvláštnenia, ktoré zväčša spolutvorili s textom až prekvapivo harmonický celok. Platilo to pri inscenáciách nových hier, textov na objednávku, autorského divadla aj v rôznych netradičných konceptoch (akým bola napríklad interaktívna inscenácia **Mu, ľud** Divadla na peróne – spoločenská hra na javisku so spoločenským presahom).

Výber s leitmotívom

V Zániku Západu režisér Anton Korenči kontemplyje nad rozkladom rôznych kultúr v dejinách. Je to bezslowná inscenácia s prvkami výtvarnej inštalácie, objektového a pohybového divadla s nepriemným posolstvom, že každá kultúra sa jedného dňa stane obeťou dejín. Dielo AntiTeatra sa pre nás stalo symbolickým dáždnikom, pod ktorým Nová dráma/New Drama 2022 referuje o rôznych obetiach dneška. Nielen o ľuďoch, ktorí zbytočne zomierajú vo vojenských konfliktoch, ale najmä o obetiach, ktorá sa prvý pohľad možno ani nevidno. Ženy, muži, deti v inscenáciách výberu prežívajú ťažkosti, aj keď za to nenesú priamu zodpovednosť. Ak sa však rozhodli nerezignovať, musia sa bremenu postaviť, a to aj vtedy, ak by mala byť ich obrana zbytočná.

V našom výbere sú zastúpené obeť obyčajov a zvyklosti, ktoré už nechcú byť obeťami a aj prostredníctvom umenia kladú svoj odpor. Režijný debut Zuzany Fialovej v Divadle Pavla Országha Hviezdoslava **Generácia Z – Krása nevidaná a Rofa** Divadla NUDE v réžii Veroniky Malgot ponúkajú dva odlišné spôsoby, ako sa tvorkyne vyrovnávajú so spoločenskými očakávaniami, tradíciami a hierarchiami. V prvom prípade ide o odpor žien nadchádzajúcej generácie voči role tej, ktorá sa vždy podriadi (podane) vo forme vizuálne nápaditej rebélie). V druhom prípade sledujeme rituálnu konfrontáciu so zdedenou identitou, snahu pod holým nebom sa očistiť od predstáv o tom, aké by mali tvorkyne byť. Na tomto mieste treba spomenúť aj inscenáciu **Naše fotky** Mestského divadla Žilina v réžii Eduarda Kudláča. Úspešnému Jeskovi sa začne rúcať život, lebo sa musí konfrontovať s vlastnou minulosťou. Jesko bol zneužívaný a musel to roky tajiť, aby

ho to nezdiskreditovalo a nebudaj nekatapultovalo z pozície dominantného alfa samca.

V ďalšej kategórii sú obeť rýchlej, nehostinnej, chaotickej doby postfaktickej, hľadajúce akékoľvek oporné body. **Poniženi a krvilační** z divadla Uho!_92 v texte a réžii Alžbety Vrzgulevej tematizujú „fejkovú“ morálku, ktorá pod maskou tradície a vyšších hodnôt plodí kultúry, paralelné pravdy a živí konflikty. Postavy na scéne síce veľa deklamujú, no inscenácia neagituje, v téme sa vracia prostredníctvom filozofického textu a hypnoticky plynie za sprievodu dreampopu. Do tejto kategórie patria aj **Prevádzači** Divadla Petra Mankoveckého. V tragikomickom texte dramatičky Lenky Garajovej sa mladík Emil obeťou stane nestihne, pretože sa vzbúri tým najradikálnejším spôsobom. Pre Garajovú aj režiséra Šimona Ferstla sú obeťami doby skôr tí, čo ostali okolo neho, aj keď si to môžu uvedomiť iba vďaka konfrontácii s jeho samovraždou.

Výber predstaví aj tie obeť, ktoré sa nebránia žiadnou rebéliou ani únikom, ale jednoducho tým, že prežívajú, aj keď na to nemajú najmenšie predpoklady. **Spalovačka** divadla GAFFA je surová a znepokojujúca inscenácia o dvojič dospelých súrodencov. Žijú mimo všetky známe rodinné vzorce, sú odkázaní sami na seba a aby to zvládli, musia sa stať neoddeliteľnými entitami. Ich vynútené spoluzitie je plné bizarných pnutí, utrpenia, no aj oddanej lásky. V dynamickom a pohybovom diele **Hunger** od Debris Company uviazne hrdina v prúde neustáleho naháňania sa za túžbami, ktoré sú iba ilúziami. Cestu nekonečného hladu strieda presýtenie. Nasleduje pocit hanby a nutnosť všetko vydať, dokonalo sa očistiť, aby mohol iracionálny cyklus začať odznova. Čiastočne autobiografický román Knuta Hamsuna, považovaný za veľdielo, ovplyvnil modernú literatúru, napriek tomu, že pochádzal od autora, ktorý neskôr otvorene podporoval nacistický režim. Aj to je súčasťou úvah dramatika Petra Lomnického a režiséra Jozefa Vlka. Je osobné oddeliteľné od verejného? A kto si vlastne môže uzurpovať právo apelovať na morálku?

Ako satyrská komédia počas antických dionýzií (či slovami dramaturga Daniela Majlinga: „liek na ťažkú dobu“) uzatvára náš výber inscenácia Činohry Slovenského národného divadla **Kým pridu Stouni...** Text vznikol kolektívne a groteskne v ňom deňujú všetky druhy obetí – obeť kultov, životného štýlu aj vlastných zlyhaní, obeť trhu s umením, vlastnej vážnosti (a dalo by sa pokračovať). Inscenácia režiséra Matúša Bachynca s nadhľadom a v tempe rokenrolu nazerá do zákulisia veľkých hudobných šou a v rovnakej chvíli velebí aj problematizuje, kritizuje aj obhajuje fenomén hviezd a zarytého fanúšikovania.

Naším výberom pre program Nová dráma/New Drama 2022 chceme povedať, že hoci sa na Slovensku fyzicky nebojuje (našťastie), nie sme všetci v potrebnom bezpečí. Autori diel v našom výbere to cítia. Niekedy na to upozorňujú s plnou vážnosťou, s nádychom tragédie, inokedy metódou „smiechu cez slzy“ či s dávkou ironie; raz s odstupom, bez slov, meditatívne, inokedy na základe vlastnej skúsenosti, živelné a tiež nahlas. Dlhodobá skúsenosť naznačuje, že ich práca svet nezmení, ale tým, ktorí sa budú chcieť pozerať, ponúkne impulzy premýšľať, precítiť aj prehodnocovať, či sa s tým dá čosi urobiť, aby sme sa spoločne nestali iba pasívnymi pozorovateľmi a neskôr aj samotnými obeťami zániku.

Zuzana Spodniaková, Milo Juráni, Max Sobek
dramaturgická rada festivalu Nová dráma/New Drama 2022

ZUZANA SPODNIAKOVÁ

V roku 2011 absolvovala Vysokú školu múzických umení v odbore divadelná réžia a v roku 2018 doktorandské štúdium na Ústave divadelnej a filmovej vedy Centra vied o umení Slovenskej akadémie vied. Zameriava sa najmä na herecké a režijné tendencie činoherného divadla 20. a 21. storočia a mapovanie ich súčasného vývoja. Venuje sa im ako teoreticky, tak aj prakticky. Popri publikačnej činnosti pôsobí ako režisérka, dramaturgická a pedagogická na dvoch základných umeleckých školách. Je koordinátorkou celoslovenského projektu online dielni kreatívnej kritiky Slovenského centra AIGT SMARTtheatre. Pravidelne sa zúčastňuje na divadelných festivaloch, konferenciách, predstaveniach, výstavách a seminároch doma i v zahraničí.

MAXIMILIÁN ALEXANDER SOBEK

Vyštudoval divadelnú réžiu na Divadelnej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave v roku 2019 u prof. Lubomíra Vajdičku a doc. Jána Štrbáka. Absolvoval stáž v Činohre Národného divadla v Prahe u Daniela Špinara. Spoluzaložil Divadlo iks, v ktorom zväčša realizuje svoju režijnú prácu. Podieľal sa na viacerých inscenáciách ako režisér či dramaturg (**Podenky, Edward II., Smradi či Len koniec sveta**). Orientuje sa na súčasné divadlo vychádzajúce z dramatického textu, ktoré sa vjadruje k aktuálnym znepokojujúcim témam. Je autorom konceptu **Spoločenská hra v iks dejstvách**, prvej spoločenskej stolovej hry o slovenskom divadle, ktorá vyšla k 100. výročiu profesionálneho divadla na Slovensku. Vedie debaty na festivale Dotyky a spojenia v sekcii Junior. Okrem divadla sa venuje aj réžii dabingu.

Porota festivalu

Patrice Pavis

Je profesorom na Université de Paris 3 et Paris 8, ako aj na University of Kent, na viacerých nemeckých univerzitách a na Korea National University of the Arts. Je čestným členom akademickej obce na University of London a držiteľom titulu honoris causa na univerzitách v Bratislave a Sofii. Najnovšie publikácie: **Contemporary Mise en scène**, Routledge, 2013; **Routledge Dictionary of Performance and Contemporary Theatre**, Routledge, 2016; **Performing Korea**, Palgrave, 2016; **Let's Embrace in the Cherry Orchard**, Universidad autonoma de Chihuahua, 2014; **A Visit to the Hospital**, 2017; **Dictionnaire du théâtre**, 4th edition, Armand Colin, 2019; **Poème toi-même** (román), 2021.

Katarzyna

Pilarska

Kultúrna manažérka spojená okrem iného s Divadelným ústavom Zbigniewa Raszewského, predtým dlhoročná novinárka rozhlasu Polskie Radio. Finalistka súťaže Historická udalosť roka 2015 za rozhlasový seriál **Kronika zrodu Solidarity**. Štípenistka literárnej rezidencie v Bratislave (Medzinárodný vyšehradský fond), ktorú venovala slovenskej klasickej literatúre. Kurátorka a producentka varšavskej prehliadky **Dzieje się obok** s podtitulom **Prehľad súčasného slovenského divadla**. Spolupracuje aj s portálom **nowayapolska.pl**, pre ktorý píše články o poľskej kultúre. Milovníčka street artu.

Michaela

Pašteková

Absolvovala štúdium estetiky na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave, dizertačnú prácu obhájila na Katedre teórie a dejín umenia Vysokej školy výtvarných umení v Bratislave. Od roku 2005 na VŠVU prednáša a vedie semináre z estetiky, teórie fotografie či konzumnej kultúry. Príležitostne sa venuje aj kurátorskej činnosti. Je predsedníčkou Slovenskej asociácie pre estetiku, tiež členkou redakcie angažovaného mesačníka **Kapitál**. Od roku 2018 pôsobí v dramaturgicko-produkčnom tíme festivalu **Kiosk** v Žiline, vďaka čomu píše v posledných rokoch viac o divadle a súčasnom tanci (napr. pre **MLOKI**, kód – konkrétne o divadle či **Monitoring divadiel** na Slovensku). Tretí rok je súčasťou projektu **Tanečná sezóna**, ktorý každoročne formou kritických analýz a diskusií reflektuje slovenskú scénu súčasného tanca. Minulý rok bola členkou kriticko-diskusnej platformy festivalu **Dotyky a spojenia**.

HLAVN% PR*GRAM

*NAŠE FOTKY%

Thomas Melle
Mestské divadlo Žilina

Téma sexuálneho zneužívania (nielen) v cirkvi začína byť aj v našich zemepisných šírkach čoraz väčšmi reflektovaná. Prispieva k tomu aj žilinská inscenácia textu nemeckého dramatika Thomasa Melleho, ktorá analyzuje obeť týchto činov a ich vysporiadanie sa s nimi. Dospelí muži na vrchole kariéry sú po rokoch konfrontovaní s minulosťou. Napriek spoločnej traume sa s ňou každú z nich vyrovnáva po svojom. Obeť dlhodobo podvedome spomienky vytesňovali. Keď sú však nútené minulosť znovu spracovať, vidíme, že jednoznačne ovplyvnila ich súčasnosť. Úspešní sebavedomí muži v produktívnom veku sú náhle zneistení, vykoľajení a nevedia sa s tým vyrovnáť. Eduard Kudláč spolu so žilinským ansámblom prelomuje tabu a pripomína, že mlčiaci obeť môžeme mať kedykoľvek hneď vedľa seba.

PREKLAD Martina Vannayová DRAMATURGIA Zuzana Palenčíková SCÉNA A KOSTÝMY Eva Kudláčová RÁCOVÁ HUDBA Peter Machajdík DOKRÚTKY Eduard Kudláč, Natália Zahradníková RÉŽIA Eduard Kudláč HRAJÚ Peter Martinček, Adam Herich, Michal Koleják, Michael Vrzala, Ada Juhásová, Natália Fašánková, Kristína Sihelská, Iveta Pagáčová, Boris Zachar PREMIÉRA 30. 10. 2021

Mestské divadlo Žilina

Mestské divadlo Žilina vzniklo 1. januára 1992 ako prvé neštátne profesionálne divadlo na Slovensku, ktoré nespadá do zriaďovateľskej pôsobnosti Ministerstva kultúry SR, ale je financované z rozpočtu mesta Žilina. Od roku 2009 divadlo umelecky formuje najmä jeho umelecký šéf, režisér Eduard Kudláč. Repertoár je zameraný predovšetkým na súčasnú drámu slovenskej a zahraničnej proveniencie, na dramaturgické klasických diel, ako aj na pôvodné autorské inscenácie. Umelecký súbor tvorí prevažne mladá herecká generácia. Kmeňovou scénickou výtvarníčkou divadla je Eva Kudláčová Ráčová.

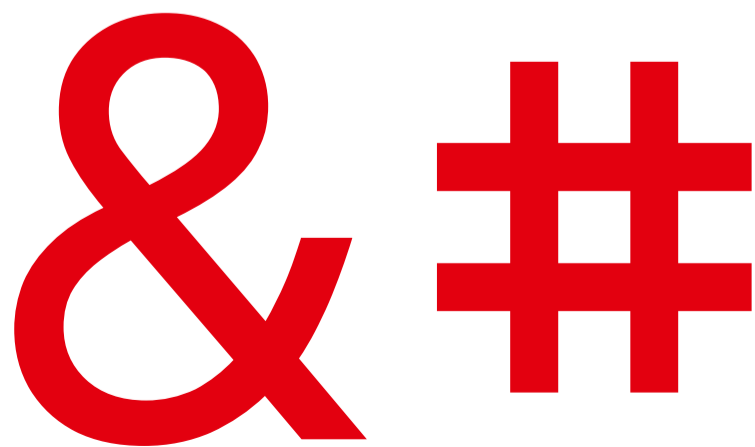

Thomas Melle (1975)

Nemecký spisovateľ, dramatik a prekladateľ. Žije v Berlíne. Absolvoval štúdium komparatistiky a filozofie na univerzitách v Tübingene, Berlíne a v americkom Austine. Za svoje diela získal niekoľko literárnych cien. V slovenčine je dostupný preklad jeho autobiografického románu **Svet za chrbtom**, v ktorom sa vyrovnáva so svojou bipolárnou poruchou. Dramatizáciu tohto románu uviedol v marci roku 2017 viedenský Burgtheater. V knihe Melle spomína aj na roky strávené v internátnej škole Aloisiuskolleg: „To, že neskôr sa presne toto kolégium zaplietlo do škandálu a sexuálneho zneužívania, je iný príbeh (ktorý treba ešte dopovedať). Ak sa ma to vôbec nejakým týkalo, tak len všeobecne, ako človeka, ktorý vyrastal v nenávidenom aj milovanom prostredí, čo sa mu neskôr rozpadlo pod rukami a viedlo k prehodnoteniu celej mladosti.“

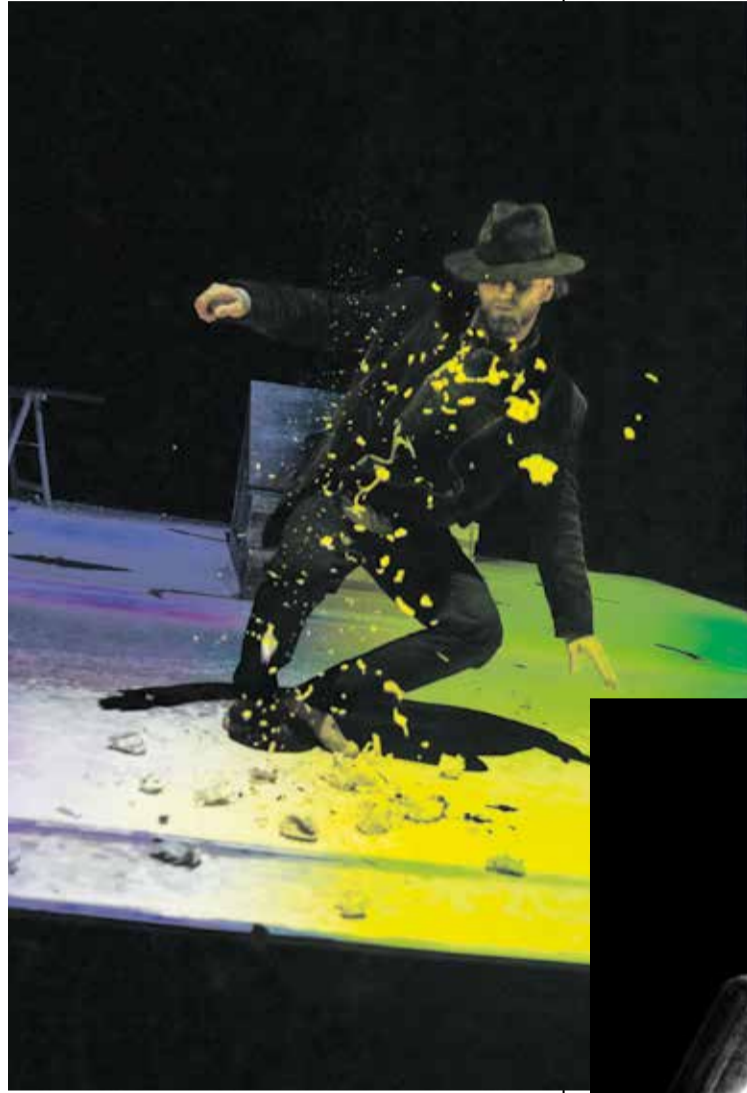
Eduard Kudláč (1972)

Divadelný režisér a dramatik. V roku 2000 založil divadelné združenie pod názvom phenomenontheatre ako nezávislú platformu pre súčasné divadlo, ktorá sa prioritne sústreďuje na pohybové a neverbálne formy divadla. V rovnakom období hosťoval ako dramaturg v Bábkovom divadle Žilina. Od roku 2009 je umeleckým šéfom Mestského divadla Žilina. Ako režisér a dramaturg preferuje súčasné nemecké dramatiky a zameriava sa tiež na nekonvenčnú interpretáciu klasických nedramatických textov. Hosťoval vo viacerých slovenských divadlách (Slovenské komorné divadlo, Martin; Slovenské národné divadlo, Bratislava). Je držiteľom ocenenia DOSKY v kategórii **Objav** roka 1997 za inscenáciu hry Ladislava Klímu **Jsem absolutní vůle** (VŠMU). Jeho inscenácie sa v programe festivalu **Nová dráma/New Drama** objavujú pravidelne a opakovane tu získávajú ceny – v roku 2005 to bola inscenácia hry Rodriga Garcíu **Kúpil som si v IKEA lopatu na vykopanie vlastného hrobu**, v roku 2008 diela **Stamina report** a **Predtým/Potom**, v nasledujúcom roku inscenácia **Mobil** a v roku 2011 **Podzemné blues**.

*HUNGER%

Peter Lomnický
Debris Company

Hlad – fyzický stav, ktorý si podmaňuje nielen naše telo, ale i myseľ. Postupne nás ovláda, zotročuje, definuje, pohlcuje, a keď ho neuspokojíme, začne nás zožírať zvnútra. Svet okolo nás prestávame vidieť jasne a dostávame sa na pokraj šialenstva. Hladné telo sa dá zachrániť príjmom potravy, čo však robí, keď je hladná duša? Inscenácia voľne inšpirovaná rovnomenným, čiastočne autobiografickým románom **Hlad** nórskeho spisovateľa, nositeľa Nobelovej ceny za literatúru, Knuta Hamsuna, predstavuje a analyzuje pojem hladu nielen z hľadiska jeho telesnej podstaty, ale tiež ako silnejúci fenomén súčasnosti – symbol človeka bolestne cítiaceho svoju prázdnotu a hladujúceho po živote, ktorý sa túto prázdnotu usiluje všemožne zaplniť a svoj hlad všemožne nasýtiť.

Debris Company

Kontinuálne pracujú a inšpirujú sa tanečným umením, výtvarným umením, site-specific projektmi či princípom hudobnej kompozície. V expresívnych, kontrastných, citlivých, ale i ostrých, vyhrotených pohyboch sa ukrýva silná téma, výpoveď a postoj tvorcov – hranice vedomia a nevedomia, dňa a noci, v ktorých zápasíme o svoje miesto, o svoju existenciu. V predstaveniach sú často vyjadrené rozkolísané hodnoty, pochybnosti, vzťah muža a ženy, zamyslenia sa nad otázkami identity, historickej pravdy v úzkom prepojení na súčasnosť, rovnako sa však ich aktéri dokážu nadchnúť, byť optimistickí, tešiť sa zo života so všetkým, čo k nemu patrí. Debris Company senzitivne a esteticky dokáže prepájať hudbu, pohyb, výtvarno a filozofiu. Takmer všetky performance, ktoré vytvorili, charakterizuje silná téma, reagujúca na problémy súčasného človeka a spoločnosti. Výrazný výtvarný a hudobný koncept, vytváraný prevažne Jozefom Vlkom, prácu s detailom dotvára strihový, štylizovaný a dynamický choreografický jazyk Stanislavy Vičkovéj.

TEXT Peter Lomnický CHOREOGRAFIA Stanislava Vičková SCÉNA A SVETELNÝ DIZAJN Ján Ptačin VÝTVARNÁ SPOLUPRÁCA Alex Zelina KAMERA Filip Figel KOSTÝMY Andrea Pojezdálová TECHNICKÁ SPOLUPRÁCA Jozef Čabo PRODUKCIA Martina Širáňová RÉŽIA, HUDBA Jozef Vlk HRAJÚ Lenka Barilková Spiššáková, Ján D. Minárik, Daniel Raček PREMIÉRA 9. 7. 2021

Peter Lomnický

Dramatik, prekladateľ a dramaturg. Študoval filozofiu na Filozofickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave a klasickú filológiu na Masarykovej univerzite v Brne. Medzi jeho prvé preklady patria hry z nemeckej jazykovej oblasti (Thomas Bernhard, Peter Handke, Roland Schimmelpfennig). Prekladá aj z angličtiny a zo starogréčtiny. Autorskou prvotinou uvedenou na javisku bola hra **Slovenská klasika za 120 minút** v Mestskom divadle Žilina, ktorú napísal spolu s Martinom Čičvákom. Dramatické texty Petra Lomnického vznikajú zväčša na objednávku konkrétnych divadiel, často v úzkej kooperácii s tvorivým tímom. Dramaturgicky spolupracuje najmä s Martinom Čičvákom a jeho hry často inscenuje Debris Company a najnovšie aj Divadlo SKRAT. Preložil viac ako desiatku hier a je autorom približne rovnakého množstva vlastných textov.

Jozef Vlk

V inscenáciách často zastáva nielen pozíciu režiséra, ale aj dramaturga, choreografa či autora hudby. Svoje diela tvorí ako hudobno-pohybové kompozície dopĺňané výraznými svetelnými a vizuálnymi prvkami. V zmysle postdramatického divadla fragmentarizuje text, za slovom hľadá predovšetkým pohyb, za motíváciou emóciu a v príbehu asociáciu alebo obraz. Práve spájaním slova s pohybom spolu s využitím nových médií vytvára diela, v ktorých nekonvenčne a kriticky (často využitím zámerného gýča či paródie) reaguje na aktuálne spoločenské otázky. Divákovi nepredkladá odpovede, ale podnecuje ich k premýšľaniu. Vlkov spôsob práce s pohybom, priestorom či reflektovanie nových trendov v oblasti súčasného tanca a performance z neho robí významnú osobnosť domácej i zahraničnej scény.

*KÝM PRÍDU STOUNI...%

Kolektív autorov
Činohra Slovenského národného divadla

DRAMATURGIA Daniel Majling SCÉNA Barbora Šejgaliková KOSTÝMY Ján Husár SVETELNÝ DIZAJN Ján Ptačin RÉŽIA Matúš Bachy nec HRAJÚ Emília Vášáryová, Jana Oláhová, Emil Horváth, Kamila Magálová, Robert Roth, Táňa Pauhofová, Daniel Fischer, Alexander Bárta, Ondrej Kovač, Marián Džubák PREMIÉRA 31. 1. 2022

Pre niektorých len „sex, drogy a rock and roll“, spojené s ponižovaním žien, propagovaním násillia a devastáciou hudby ako umenia, pre iných symbol slobody, liek na dušu a návod na život, ako sa vysporiadať s vlastnými problémami i problémami doby a necítiť sa viac ako obeť, ale ako víťaz. Každá veľká hudobná ikona, tak ako legendárni Rolling Stones,

má celé generácie zapálených verných fanúšikov, no zároveň aj odporcov, relativizujúcich hodnotu ich umeleckého, ako aj spoločenského prínosu. Čo sa stane, keď sa oba tábory stretnú tesne pred koncertom? Zasiahne do vyostrujúceho sa vážneho a zároveň komického súboja v Činohre SND sám Boh alebo diabol?

Slovenské národné divadlo, Bratislava
Slovenské národné divadlo vzniklo v roku 1920 a je jednou z najvýznamnejších kultúrnych inštitúcií na Slovensku. Dnes ho tvoria tri zložky so stálym profesionálnym umeleckým súborom – činohra, opera a balet. V súčasnosti využíva na prevádzku dve budovy. Historickú budovu a novú budovu, v ktorej od roku 2007 sídli prevažná časť divadla. Divadlo organizuje vlastný medzinárodný festival Eurokontext. Činoherné inscenácie vznikajú v troch priestoroch, v sále činohry s najväčšou diváckou kapacitou, v menšom štúdiu, určenom pre komorné produkcie, a v Modrom salóne, ktorý je laboratórnou scénou SND, otvorenou aj pre mimodivadelné projekty, scénické čítania, diskusie. Divadlo tiež iniciuje edukačné projekty, ktorých cieľom je intenzívnejšie prepojenie činnosti divadla s verejnosťou a vstupovanie umenia do spoločenského diskurzu.

Matúš Bachy nec (1991)

Patrí k najmladšej generácii divadelných režisierov na Slovensku. Vyštudoval réžiu v ročníku režiséra Romana Poláka na Vysokej škole múzických umení v Bratislave, kde absolvoval aj doktorandské štúdium. Počas štúdia inscenoval súčasnú svetovú drámu, slovenskú a českú klasiku a vlastné dramatičtácie. Svoju tvorbu prezentoval na viacerých divadelných festivaloch doma i v zahraničí. Ako režisér je tiež podpísaný pod autorským divadelným dokumentom Natálka, ktorý v cykle Stop extrémizmu uviedlo Slovenské národné divadlo. V Modrom salóne SND autorsky a režijne pripravil aj komornú inscenáciu o živote a tvorbe Marty Kubišovej pod názvom **Kabaret Normalizácia** alebo **Modlitba pre Martu**. K storočnici divadla pripravil v Štúdiu SND inscenáciu **Hriech /Její pastorkyňa** a k 70. výročiu zavraždenia Milady Horákovéj uviedol v Modrom salóne SND autorskú dokudrámu **Milada**. Okrem toho pravidelne spolupracuje s viacerými divadlami na Slovensku (Divadlo Jána Palárika v Trnave, Divadlo Andreja Bagara v Nitre, Slovenské komorné divadlo v Martine, Štúdio 12 v Bratislave, Divadlo Jozefa Gregora Tajovského vo Zvolene a ďalšie).

*SPALOVAČKA%

Kolektív
GAFFA

Život a smrť – dve fázy bytia, ktoré sú nevyhnutné, ale nie nevyhnutne od seba oddelené. Byť živým znamená uvedomovať si smrť blízkeho a cítiť sa takisto mŕtvym. Duch umiera, ale telo sa bráni. Chce kričať a aj kričí, ale do prázdna, pretože okolo neho sú ďalší smútiaci. Mŕtvi a pozostalí sa stávajú seberovnými. Aby sa živí-mŕtvi oslobodili, musia spáliť telá zosnulých a smútok za nimi, svoju bolesť a zranenia, ktoré im tu svojím životom zanechali. Autorská performatívna inscenácia, volne inšpirovaná knihou českého spisovateľa Ladislava Fuksa **Spalovač mrtvol**, prináša vlastný pohľad na život dvoch osamotených súrodencov, sestry a brata, žijúcich vo svojich rolách dcéry a syna a zároveň rolách svojich rodičov, ktorí ich opustili. **Spalovačka** je ich krutá hra s ohňom, v ktorej prechádzajú traumami minulosti, snažia sa pochopiť hriechy mamy a otca a obhajujú pred nimi i pred sebou vlastné právo na život. Cieľom hry nie je pred ohňom uniknúť, ale spáliť sa a dokázať vstať z popola.

NÁMET Ladislav Fuks DRAMATURGIA Martin Hodoň KOSTÝMY Johanka Grigorová HUDBA Jakub Mudrák RÉŽIA Alexandra Bolfová HRAJÚ Mária Ševčíková, Jerguš Horváth PREMIÉRA 27. 8. 2021

GAFFA
GAFFA, metafora univerzálnej lepiacej pásky, ktorá sa používa pri filmových setoch, na páskovanie elektrických rozvodov pri filmovečkách, pri videoinštaláciách, výstavách, v divadle a vôbec ako pevná a odolná pomôcka, tmelí a zoceluje našu umeleckú tvorbu. Sme profesionálne divadelné zoskupenie, ktoré spája experimentálny a autorský prístup. GAFFA je otvorenou platformou tvorcov, ktorých projekty prepájajú rôzne formy súčasného umenia. Nezávislé združenie poskytuje priestor pre divadlo, tanec, film a výtvarné umenie. Princípom našej tvorby je práca s telesnosťou, ktorá sa stáva aparátom kontradikcie a synestézie zároveň. Od roku 2016 vytvorilo toto zoskupenie šesť autorských inscenácií.

Alexandra Bolfová
Slovenská režisérka a dramaturgička, absolventka Janáčkového akademie múzických umení v odbore réžia/dramaturgia (Ateliér prof. Jozefa Kovalčuka). Od roku 2019 pôsobí ako kmeňová režisérka a dramaturgička v zóne nezávislého umenia CO.LABS v Brne, kde sa aktívne venuje podpore nezávislých profesionálnych umelcov a umelcov z oblasti performing arts. Na svojom konte má niekoľko režijných i dramaturgických počinov v rôznych českých kamenných divadlách. Pracovala v Národnom divadle Brno, Mestskom divadle Zlín, v pražskom Švandovom divadle na Smíchově. V súčasnej dobe spolupracuje predovšetkým s nezávislými divadlami CO.LABS, Pomezí, Venuše ve Švehlovce, GAFFA. Je zakladateľkou performatívnej platformy Averde. Vo svojej režijnej práci sa zameriava na témy rodovej rovnosti, súčasného feminizmu či násillia a mocenských mechanizmov.

*PREVÁDZAČI%

Lenka Garajová
Divadlo Petra Mankoveckého

Divadlo Petra Mankoveckého
Divadelný súbor DPM vznikol v roku 2015 z iniciatívy jedného ročníka absolventov činoherného herectva. Meno Petra Mankoveckého v názve divadla odkazuje na ich bývalého vedúceho pedagóga. Fungovanie divadla odštartovala inscenácia **September 2015**, na ktorej herci spolupracovali s režijno-dramaturgickou dvojicou Lukáš Brutovský a Miro Dacho. Na nezávislej divadelnej scéne sa naplno etablovali v roku 2016 úspešným imerzným site specific projektom **Porucha (Vianoce v Stalkville)**, ktorý s nimi na motívy hry Falka Richtera **Porucha** vytvorila česká režisérka Petra Tejnorová. Kritikou oceňovaná a divácky úspešná bola aj ďalšia inscenácia Richterovho textu **Boh je DJ**, s inscenáciami **Strachopudí** a **Proces** sa súbor predstavil na celoslovenskej prehliadke najlepších inscenácií Dotyky a spojenia. Neutichajúca túžba a entuziazmus sú hnacím motorom mladého kolektívu, ktorý sa usiluje vyplniť medzeru v súčasnom (nielen) divadelnom priestore.

Lenka Garajová (1988)
Narodená v Detve, vyštudovala Vysokú školu múzických umení v Bratislave pod vedením prof. Lubomíra Vajdičku a doc. Jána Štrbáka. Doktorandský titul získala pod vedením prof. Romana Poláka a štúdium ukončila prácou na tému politické divadlo. Ako divadelný dramaturg v internej alebo externej pozícii pôsobila v týchto divadlách: Divadlo LAB, Divadlo ASTORKA Korzo '90, per. ART, o. z., Slovenské národné divadlo, Divadlo Jána Palárika v Trnave, Mestské divadlo Žilina, Divadlo Alexandra Duchnoviča v Prešove, Divadlo Ludus. Externe vyučovala dramaturgiu na VŠMU v Bratislave. Počas svojej umeleckej činnosti sa profilovala aj ako autor divadelných a rozhlasových dramatičiek a autorských textov. Viaceré z dramatičiek, ako aj pôvodný text **Smrť obchodného @** uviedlo Mestské divadlo Žilina (réžia Michael Vyskočáni). Text **Hostel Tchekhov** režíroval na pôde Divadla LAB Marián Amsler. Autorskú dramatičku diela Sue Townsendovej **Tajný denník Adriana Mola** napísala pre Divadlo Ludus.

Šimon Ferstl (1990)
Narodený v Bratislave, vyštudoval Vysokú školu múzických umení, odbor činoherné herectvo, pod vedením Petra Mankoveckého a Petra Šimuna. V roku 2015 založil Divadlo Petra Mankoveckého. V tomto divadle debutoval v roku 2016 ako režisér s inscenáciou **Boh je DJ** od autora Falka Richtera. Jeho ďalšou réžiou bola autorská inscenácia **Moc na jednu noc**, ktorá vznikala metódou kolektívnej tvorby. Neskôr pribudla dramatička Kafkovho románu **Proces** a ďalšia autorská inscenácia, resp. divadelná esej **Útek od divočiny**, a napokon ostatná inscenácia **Prevádzkači** od autorky Lenky Garajovej. Od založenia Divadla DPM v ňom pôsobí ako princípál, herec a režisér.

DRAMATURGIA Lenka Garajová SCÉNA A KOSTÝMY Laura Štorcelová SVETELNÝ DIZAJN Matúš Gavorník HUDBA Martin Iso Krajčír RÉŽIA Šimon Ferstl HRAJÚ Edita Koprivčević Borsová, Jakub Jablonský, Lenka Libjaková, Tomáš Pokorný, Tomáš Turek PREMIÉRA 30. 1. 2022

*ROĽA – autorské scénické agrárne dielo, skúmajúce dedičnosť v línii predkov%

Libuša Bachratá, Jana Bučka, Veronika Malgot, Lýdia Ondrušová

DIVADLO NUDE

DRAMATURGIA Marek Godovič SCÉNOGRAFIA A KOSTÝMY Laura Štorcelová CHOREOGRAFIA Libuša Bachratá HUDBA Katarína Málková HUDOBNÉ INTERPRETKY Marina Lazič, Nora Ibsenová, Terézia Rusniáková PRODUKCIA Linda Durkáčová RÉŽIA Veronika Malgot HRAJÚ Libuša Bachratá, Jana Bučka, Veronika Malgot, Lýdia Ondrušová PREMIÉRA 1. 7. 2021

Divadlo NUDE

Spája tvorkyne a tvorcov, ktoré/i sa systematicky snažia experimentovať s formou a tematickým obsahom klasického činoherného divadla. Prinášajú súčasné autorské inscenácie, ktoré originálne rozoberajú aktuálne vzťahové aj názorové témy. Divadlo NUDE sa zaujíma o provokatívne otázky, ktoré vyvstávajú z materstva, partnerstva, manželstva či otázok zachovania identity. Vstupujú do tabuizovaných oblastí sociálnej interakcie. Čo je prirodzené? Čo je pretvárika? Je tento muž ten pravý? Rozumieme si navzájom? Vedia dnešné ženy, čo je pre ne skutočne dobré? Prečo je materstvo také zložitý? Prečo sa bojíme staroby? Vieš, koľko zarába tvoja najlepšia kamarátka? Po kom som takáto? Bola som vždy taká, alebo teraz len príliš veľa premýšľam? Divadlo získalo cenu DOSKY 2015 v kategórii Objav sezóny za koncept inscenácie **Mama ma má** a Cenu bratislavského diváka na festivale Nová dráma 2019 za predstavenie **Lúbim ťa a dávaj si pozor**. Za Divadlom NUDE stoja Lýdia Ondrušová a Laura Štorcelová, od jeho založenia do septembra 2021 bola členkou divadla Veronika Malgot.

Site specific inscenácia **Roľa** sa odohráva na poli uprostred ničoho. Z divákov sa odrazu stávajú účastníci rituálu, počas ktorého sa štvorica performeriek prehráva v zemi, snažiac sa nájsť vlastné korene. Tvorkyne vychádzajú z osobných príbehov a skúmajú svoje rodinné vzťahy, cez ktoré analyzujú vlastné bytie a hľadajú príčinu, prečo sú, aké sú. Dedičnosť označujú za absolútne determinujúcu pre svoje správanie. Miestami na ňu zvalujú vinu a snažia sa vymaniť zo štruktúr, v ktorých boli vychovávané. Každá z nich si však uvedomuje svoju rolu – sestry, dcéry, matky... Rodinné putá nedokážu pretrhnúť. Špecifický projekt Divadla NUDE má rozmery multižánrovej inštalácie, ktorú tvorí okrem performeriek, hudobníčok a priestoru na poli hlavne atmosféra, ktorá hrá spolu s nimi.

Libuša Bachratá

Ukončila doktorandské štúdium na Katedre tanečnej tvorby Vysoké školy múzických umení. Ako pedagogička ľudového tanca pôsobí v SĽUK-u, externe na VŠMU. Je pedagogičkou a choreografkou flamenca a rómskeho tanca. Koncertuje s flamencovým triom Tocalo, spolupracuje s andalúzskymi umelcami Juanom Cardénasom (spev) a Vallem Monjem (gitaru), či s Luciou Ruibal z Cádizu (tanec). Ako choreografka spolupracuje s mnohými slovenskými divadlami a režisérmi, s Tanečnou skupinou Partia a Divadlom NUDE aj ako performerka.

Jana Bučka

Vyštudovala činoherné herectvo na pražskej Divadelnej fakulte Akadémie múzických umení, absolvovala štúdiá v USA, Madride, Mexiku, spoluzakladala generáčne Divadlo Letí v Prahe. Študovala dokumentárnu tvorbu na VŠMU v Bratislave. Spolu so svojou autorskou dvojkom Michalom Fulierom sa venuje tvorbe filmov so sociálnou tematikou.

Veronika Malgot (1988)

Režisérka, performerka. Pôsobila v divadle elledanse, Štúdiu 12 a Divadle NUDE. Spolu dvadsať inscenácií formálne vystupuje z činohry k tanečným, pohybovým, imerzným, site-specific performanciam. Inscenácie boli uvedené na festivaloch na Slovensku aj v Čechách.

Lýdia Ondrušová (1992)

Lýdia Ondrušová je absolventkou katedry bábkarskej tvorby a pôsobí v rámci nezávislého divadla ako herečka, performerka a režisérka. Okrem toho je čerstvou absolventkou intermédií na Vysoké škole výtvarných umení a venuje sa tiež publikačnej činnosti. V rámci divadla reflektuje osobné témy s dôrazom na autenticitu a presah naprieč médiami. Má svoju rubriku v ženskom magazíne EVA s názvom Lýdia Lýdia.

*GENERÁCIA Z: KRÁSA NEVIDANÁ%

Kolektív autorov

Divadlo Pavla Országha Hviezdoslava

Prijať samých seba, mať sa rád, odpustiť si chyby, vyrovnáť sa s trápami a napriek nim sa rozvíjať a tešiť zo života je veľkou potrebou nielen dnešnej mladej ženy či muža. Ako nám v tom pomáha ideál krásy, za ktorým sa naháňame, aby sme naplnili požiadavky okolia? Reprerzentuje vôbec tento nastavený ideál krásy hodnoty spoločnosti, ktorá ho vytvára a vyžaduje? Čo ak do prezentovanej šablóny nezapadáme? Sme viac obeťami sociálnych médií alebo rodových stereotypov zakorenenejších a prenášaných z generácie na generáciu, v ktorých nás vychovávali rodičia? Sústredíme sa viac na vytvorenie pekného obalu než obsahu? **Krásu nevidaná** ako v poradí druhá inscenácia autorského projektu DPOH Generácia Z nám cez vlastné texty a skúsenosti herečiek v režijnom debute herečky Zuzany Fialovej ukazuje, že pravú „krásu nevidanú“ nevidieť, pretože sa ukrýva v nás. Aby sme ju uvideli, musíme sa stať v prvom rade svojou najmilšou osobou.

DRAMATURGIA Valeria Schulcová, Darina Abrahámová SCÉNA, KOSTÝMY, LIGHT DESIGN, INŠTALÁCIE Vivien Kvasnicová, Paula Gogola, Ema Šútovcová HUDBA Samuel D. Abrahám VIDEOPROJEKcie Ivan Finta ODBORNÁ KONZULTÁCIA Katarína Štefaničiaková RÉŽIA Zuzana Fialová HRAJÚ Mária Schumerová, Annamária Janeková, Romana Ondrejková, Vivien Kvasnicová, Paula Gogola, Ema Šútovcová PREMIÉRA 22. 1. 2022

Projekt vznikol v spolupráci s Vysokou školou výtvarných umení v Bratislave.

Divadlo Pavla Országha Hviezdoslava Tento divadelný subjekt je umeleckou scénou Bratislavského kultúrneho a informačného strediska. Nachádza sa v bývalej budove Slovenskej národnej banky, postavené v rokoch 1943 – 1947. Architektonicky hodnotná budova, vyzdobená dielami popredných slovenských umelcov, bola až do roku 2007 jednou zo scén Slovenského národného divadla; potom budovu získalo hlavné mesto, ktoré sa zaviazalo, že bude naďalej slúžiť na kultúrne účely. Dramaturgia divadla, ktoré funguje bez stáleho hereckého súboru, je založená na významných divadelných textoch svetových aj slovenských autorov. Od januára 2021 má divadlo nové vedenie, ktoré obohatilo repertoár autorskými projektmi primárne cieľovými na mladého diváka. Jedným z nich je aj projekt **Generácia Z**, hovorovo Zoomeri, teda ľudia vo veku 12 – 24 rokov. Cyklus troch hier o problémoch tejto generácie vychádza z masívneho sociologického výskumu zastrešeného Európskou úniou. Mladí herci týchto inscenácií sa v záujme maximálnej autenticity sami podieľajú na vzniku dramatických textov.

Zuzana Fialová

Narodila sa v Bratislave. Štúdium herectva na Vysoké škole múzických umení absolvovala v roku 1998, pričom od toho istého roku je členkou súboru Činohry SND. Pravidelne v ňom však hosťovala už od roku 1992. Jej prvou postavou v SND bola Júlia v inscenácii Shakespearovho textu **Romeo a Júlia**, no pokračovala pestrým radom ďalších úloh tak v SND, ako i v iných divadlách. Pravidelne účinkuje v televíznych i vo filmových projektoch na Slovensku i v Českej republike, kde hrala i v pražskom Činohernom klube v inscenácii Molièrovho **Mizantropa**. Je držiteľkou viacerých ocenení či nominácií (tiež na Cenu Alfréda Radoka) a má i režijnú skúsenosť.

*PONÍŽENÍ A KRVILAČNÍ%

Alžbeta Vrzgula podľa prózy Stefana Zweiga Svedomie proti násiliu

Uhol_92

Spoločnosť bola napadnutá. Vírusom. Režisérka Alžbeta Vrzgula vo svojom najnovšom texte, ktorý vychádza z románu Stefana Zweiga **Svedomie proti násiliu**, tematizuje populizmus. K aktuálnosti a univerzalite jej výpovede prispieva fakt, že nepoužíva konkrétne príklady. Tie sú však neustále prítomné v našich predstavách. Pomocou rôznych javiskových prvkov, ako výrazný výtvarný vizuál, hudba, choreografické pasáže či textové metaforu, uvažujeme o nedávnej epidemiologickej situácii, ale aj o súčasných politických či vojnových konfliktoch. Napadnutá spoločnosť je chorá a prestáva sa brániť. Poníženie a uraženie pred zánikom naposledy hystericky kričia a volajú o pomoc. Sami si už pomôcť nedokážu a preto vrieskajú na nás.

DRAMATURGIA Peter Galdík VÝTVARNÍK Bet Moth HUDBA Isobutane CHOREOGRAFIA Zuzana Sehnalová PRODUKCIA Katarína Andrejcová RÉŽIA Alžbeta Vrzgula HRAJÚ Katarína Gurová, Lenka Libjaková, Peter Ondrejčíka, Miloš Bulík, Juraj Ďuraka, Martin Krajčír PREMIÉRA 28. 2. 2022

Alžbeta Vrzgula (1992)

Režisérka a autorka textov. Študovala na Divadelnej fakulte Vysokej školy múzických umení v Bratislave. Počas štúdiá absolvovala stáže vo francúzskom Poitiers a na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne. Ako asistentka réžie spolupracovala s režisérom Davidom Jařabom na inscenáciách **Zatmenie** (2017, Divadlo DPM), **Strach** (2016, Slovenské národné divadlo) a **Obeť** (2015, Divadlo Aréna). V roku 2017 spoločne s ročníkovými kolegami z katedry réžie a dramaturgie na VŠMU založila nezriaďované profesionálne divadlo Uhol_92. Pod jeho hlavičkou inscenuje prevažne vlastné autorské texty s presahom do remixov existujúcich dramatických alebo literárnych diel a tiež do kolektívnej autorskej tvorby. Vo vlastnej divadelnej tvorbe študuje slabé stránky v človeku, správanie sa pod tlakom totalitného myslenia. Hľadá a analyzuje každodenné zvláštnosti a malé zaváhania. V rámci aktivít Uhla_92 iniciovala a koordinovala kultúrne podujatia Divadlo proti koncu sveta, pozostávajúce z prednášok, debát a umeleckých performancií, reflektujúcich tému klimatickej zmeny v umení. Je tiež kurátorkou podcastového kanálu Uhla_92 pod názvom Život je sen, ktorý sa venuje umeleckým reakciám na klimatickú zmenu (séria Zem na scéne s Milom Juránim), či otázke spoločenskej úlohy umenia (Kultúrne o kultúre). Pracuje tiež pre Vydavateľstvo Artforum a pre festival Pohoda. Sezónne spolupracuje s festivalom [fjúžn], zameraným na život nových menšín na Slovensku.

Uhol_92

Profesionálne nezávislé divadlo bolo založené vo februári 2017. Zakladajúcimi členmi sú Peter Galdík, Jakub Szatinský a Alžbeta Vrzgula. Zakladatelia Uhla sú narodení v roku 1992. Ako príslušníci prvej generácie Slovenskej republiky nazerajú na súčasnosť zo špecifického uhla pohľadu. Ich tvorba je spoločensko-politickým komentárom, venujú sa živým a angažovaným témam, ku ktorým pristupujú s kritickým odstupom a humorom. Pracujú s vlastnými autorskými textami, nedivadelnými textami a remixmi už existujúcich dramatických textov. Ich tvorba sa stretáva s diváckym aj odborným ohlasom, o čom svedčia aj hostovania na festivaloch a získané rezidencie. Uhol_92 bol v roku 2019 jedným z troch zakladajúcich členov platformy Miesto M, ktorá mala za cieľ byť unikátnym divadelným centrom združujúcim nezávislé divadlá z bratislavskej scény (Divadlo DPM, GAFFA a Uhol_92). Tvorcovia z najmladšej generácie združili na dve sezóny pod jednou hlavičkou svoje tri (a viaceré) odlišné poetiky.

*ZÁNIK ZÁPADU%

Anton Korenči

AntiTeatro a Divadlo Pavla

Országha Hviezdoslava

Performatívna inštalácia na motívy rovnomenného dvojväzkového diela nemeckého filozofa Oswalda Spenglera, venujúceho sa skúmaniu existencie vnútornej kauzality dejín a života na zemi v súvislosti s ich determinujúcim významom pre budúcnosť. V súlade s autorom odmieta predurčenosť danú históriou a poukazuje na individuálnu krásu samostatnosti každej civilizácie, národa i každého živého jedinca a zástupcu prírody nezávisle od minulosti a budúcnosti. Človek, zvierka či rastlina žijú samostatne a nemajúc podmienený konkrétny zmysel svojho bytia sú si vo svojej nezávislosti rovní. To, čo určuje a podmieňuje všetko živé, je len zrodenie a zánik.

NÁMET Oswald Spengler CHOREOGRAFIA Stanislava Vičková HUDBA Jozef Vik SCÉNA A KOSTÝMY Ondrej Zachar VIDEOPROJEKCIE Alex Zelina PRODUKCIA Anna Rumanová, Mariá Magálová KONCEPT A RÉŽIA Anton Korenči HRAJÚ Táňa Pauhofová, Silvia Svíteková, Hana Gallinová, Alexandra Lukáčová, Sára Polyáková PREMIÉRA 20. 7. 2021

AntiTeatro

Primárnym cieľom občianskeho združenia AntiTeatro je vytvoriť priestor pre profesionálne a nezávislé performatívne umenie, ale aj priestor na skúmanie performatívneho umenia, tzn. experimentálny ateliér. Umelci, ktorí ho tvoria, zastupujú mladšiu, no už pomerne skúsenú a etablovanú generáciu. Prvým (zakladajúcim) tvorivým činom bola inscenácia eseje Eliasa Canettiho Masse und Macht s názvom **Masa&Moc**. Táto inscenácia bola nominovaná na Cenu Akadémie divadelných tvorcov za najlepšiu inscenáciu sezóny 2018/19. Druhým projektom bola inscenácia jednej z najvýznamnejších kulturologických prác 20. storočia **Zánik Západu** z pera Oswalda Spenglera. O koncepte projektu prednášalo divadlo na konferencii Oswald Spengler Society v Poznani, na základe čoho prednášku zopakovalo na konferencii From Herodotus to Spengler: Comparing Civilisations throughout Time and Space, ktorá sa uskutočnila v novembri 2020 v rámci Stanfordskej univerzity v Kalifornii.

Anton Korenči (1986)

Absolvoval divadelnú réžiu a dramaturgiu na Vysokej škole múzických umení v Bratislave v ročníku prof. Vladimíra Strniška, na katedre réžie a dramaturgie pôsobil neskôr aj pedagogicky. Školská inscenácia hry A. N. Ostrovského **Nemá kocúr večne hodý**, na ktorej spolupracoval, získala okrem niekoľkých cien za herecké výkony aj hlavnú cenu festivalu Zlomvaz (2009) v Prahe a hlavnú cenu za najlepšiu inscenáciu Roma Teatro Festival (2009) v Ríme. Po škole pokračoval spolu s celým ročníkom v Divadle a.ha (neskôr v Divadle Malá scéna STU), kde v snahe o generačné divadlo režíroval spolu s Jurajom Bielikom viacero inscenácií, napríklad inscenáciu hry Ferdinanda Brucknera **Choroba mladosti**, hier Wernera Schwaba **Prezidentky** a **Ludorezy** či Aristofanovej **Lysistraty**. Inscenácia **Desatoro** v Slovenskom

národnom divadle, na ktorej sa podieľal režírne, získala cenu DOSKY za Objav sezóny (2014). Spolupracoval so Štátnym divadlom Košice, Slovenským rozhlasom, Bratislavským bábkovým divadlom či Divadlom Alexandra Duchnoviča – režíroval viac než 30 divadelných inscenácií. V roku 2017 založil nezávislú platformu pre profesionálne performatívne umenie AntiTeatro. Od roku 2020 je riaditeľom Činohry Štátneho divadla Košice.

\$ PRIE V # DNÝ PR * GRAM ! *

Mimoriadne príbehy – Divadlo. Tanec. Politika. Postdramatické multimediálne performance dramatika a režiséra Falka Richtera

Falk Richter je divadelný autor a režisér, ktorého postdramatické hry boli preložené do viac ako štyridsiatich jazykov a ktorého tanečno-divadelné predstavenia sú známe na celom svete. Richter, ktorý žije a tvorí v Berlíne, vytvoril za ostatných 25 rokov pôvodné diela pre mnohé divadlá a festivaly v Európe. Je spolupracujúcim autorom a režisérom divadiel, ako sú napríklad Schaubühne a Divadlo Maxima Gorkého v Berlíne, Theatre National v Štrasburgu alebo Deutsches Schauspielhaus v Hamburgu. V súčasnosti je súčasťou hlavného umeleckého tímu Münchner Kammerspiele a pracuje ako profesor múzických umení na Dánskej národnej akadémii múzického umenia v Kodani.

Richter často pracuje s medzinárodnými zoskupeniami hercov, tanečníkov, hudobníkov či videoumelcov, pričom sa ako autor zameriava na politické, osobné a spoločenské otázky.

V rámci ponúkaného masterclassu predstaví Richter účastníkom ukážky zo svojich diel a odprezentuje kľúčové koncepcie, ktoré stoja za jeho najnovšími umeleckými projektmi. Jeho texty a performance sú autofikciou, ktorá prepája osobné s politickým, divadlo s tancom a rozprávanie príbehov s postdramatickými textovými fragmentmi. Richter sa venuje aktuálnemu stavu moderných globalizovaných spoločností, meniacich sa mimoriadnych stavov, ako aj naštrbenému vnímaniu reality. Rozprávať bude aj o svojom umeleckom výskume a prístupe k zbieraniu a divadelnému inscenovaniu výrazne osobných príbehov. Richterova divadelná práca je založená na výskume a zaoberá sa naliehavými otázkami dnešných roztrieštených spoločností.

Masterclass bude vedený v anglickom jazyku. Videoukážky Richterovej práce budú v angličtine a nemčine.

FALK RICHTER (1969)
Výštudoval réžiu v Hamburgu, v roku 1994 nasledovali jeho prvé režijné práce a vtedy aj scénicky debutoval ako dramatik. V roku 1999 sa presadil hrami **Boh je DJ** a **Nothing Hurts** ako dramatik a režisér najprv v nemeckojazyčnej oblasti. Čoskoro sa však zaradil – a dodnes patrí – k medzinárodne najvplyvnejším nemeckojazyčným divadelníkom s pracovnými zákazkami na najdôležitejších národných i medzinárodných javiskách, ako napríklad Schaubühne Berlin, Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Zürich, Maxim Gorki Theater, Burgtheater Wien, Théâtre National de Bruxelles, Dramaten Stockholm, Melbourne Theatre Company, Salzburger Festspiele a Festival d'Avignon. V posledných rokoch čoraz viac rozvíjal s herečkami a hercami, hudobníkmi a tanečníkmi a tanečníckymi projektmi, ktoré vychádzali z jeho textov. Doteraz vytvoril vyše tridsaťpäť divadelných hier, ktoré sú preložené do viac než tridsiatich jazykov a uvádzajú ich zahraničné divadlá. K najznámejším patria **Boh je DJ** (*Gott ist ein DJ*), **Electronic City**, **Pod ľadom** (*Unter Eis*), **Im Ausnahmezustand**, **Trust**, **Rausch**, **Fear** a **Small Town Boy**. Medzi jeho posledné autorské produkcie patrí **Touch**, ktorú pripravil s Anouk van Dijk v Münchner Kammerspiele.

Politické divadlo Falka Richtera. Tri hry a dve prednášky

Pod ľadom (*Unter Eis*)
Fear
Safe Places

Into the Void
Choreografické divadlo medzi činohrou a tancom (*Choreografisches Theater zwischen Schauspiel und Tanz*)

Divadelný ústav predstavuje vydaním troch divadelných hier a dvoch prednášok popredného nemeckého režiséra a dramatika Falka Richtera, ktorý sa etabloval na divadelnej scéne nielen v rodnom Nemecku, ale aj v iných krajinách.

Zborník obsahuje divadelné hry **Fear**, **Pod ľadom** (*Unter Eis*) a **Safe Places** a prednášky **Into the Void** a **Choreografické divadlo** medzi činohrou a tancom (*Choreografisches Theater zwischen Schauspiel und Tanz*).

Úvod napísal Tobias Schuster, vedúci dramaturg divadla Schauspielhaus Wien.

Divadelné hry, prednášky a úvod z nemeckého originálu preložil Adam Bžoch.

Kniha vyšla v edícii *Nová dráma/New Drama* v roku 2021.

„Z autorových hier prehovára veľká túžba po otvorení pojmu rodiny v súlade s dobou a novými modelmi spolunažívania. Zatiaľ čo odvšadiaľ zaznievajú hádky o tendencii obnovennej nacionalizácie Európy, je nesmierne dôležité ukazovať alternatívne obrazy, ktoré svedčia o živých vzťahoch, oslobodení od korzetu náboženských pravidiel, pričom štruktúra ich identít sa vyznačuje odpojením od národnosti. Divadlo musí vytvárať obrazy, ktoré túto slobodu nepredstavujú ako bremeno, ale ju v nadnárodnej Európe nabíjajú pozitívnu energiou. Hry sú hlasnou, zúrivou obhajobou slobodnej Európy mimo patriarchátu a nacionalizmu.“

(Tobias Schuster)

Dramatici dramatikom (SK – UA)

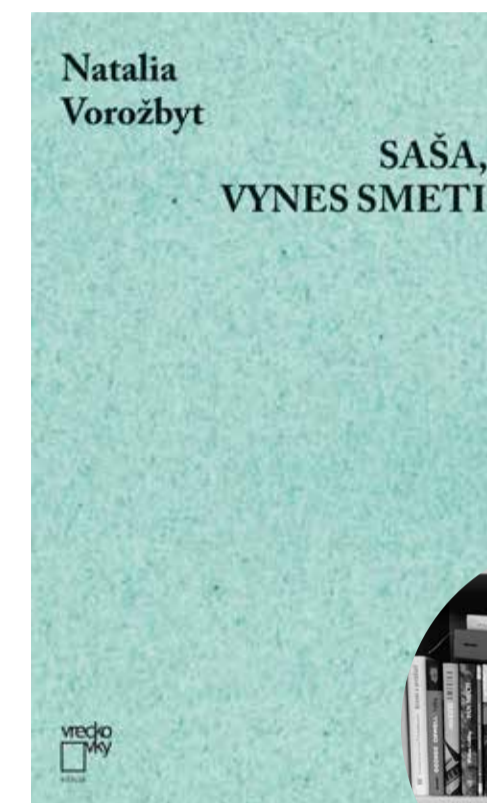
Festival *Nová dráma/New Drama* každoročne reaguje svojim sprievodným programom aj na aktuálne dianie vo svete, ktorého je súčasťou. Reakciou na spoločensko-politické udalosti, ktoré momentálne hýbu svetom, našimi životmi a našimi emóciami, je aj uvedenie unikátneho podujatia *Dramatici dramatikom* (SK – UA).

V rámci 18. ročníka festivalu predstavia poprední slovenskí dramatici vo forme scénického čítania úryvky z vybraných textov ukrajinských dramatičiek a dramatikov, čím chcú vyslať svetu jasný odkaz o pevnej súdržnosti, ľudskosti a o bezhraničnej vzájomnej podpore, ktorá stále existuje, a to nielen medzi umelcami, ale hlavne medzi ľuďmi. Ústami slovenských dramatikov tak zaznejú slová a myšlienky ich ukrajinských kolegov a priateľov. Slová a myšlienky, ktoré nič nemôže prehlúšiť. Ani zvuky strelby či výbuchov.

Táto jedinečná iniciatíva Divadelného ústavu na podporu ukrajinských dramatičiek, dramatikov, ich tvorby, a teda aj ich životov, sa hneď v počiatočných krokoch stretla s veľkou ocotou a priazňou slovenských dramatikov, ktorí hľadali možnosti a spôsoby, ako byť nápomocní. Podujatím *Dramatici dramatikom* (SK – UA) chce celá slovenská divadelná obec vyjadriť spolupatričnosť s kolegami, ktorých krajinu a domov, kde sa narodili a tvorili či tvoria dodnes, sužuje vojna a politický konflikt. Týmto gestom súčasne všetci vystierame ruky ku kolegom a priateľom, dramatičkám a dramatikom a k celej ukrajinskej umeleckej obci. Pod vedením mladého režiséra Jána Tomandla zaznejú texty ukrajinských autorov Natalky Vorožbyt, Nedy Neždany, Jeleny Astasjovej, Andrija Bondarenka, Julie Gončar, Oxany Hrycenko a iných.

Vybrané hry ukrajinských autoriek a autorov sa k nám dostali vďaka spolupráci s projektom *Worldwide Ukrainian Play Reading Project*.

Do inscenovaného čítania sa zapojili: Katarína Aulitiová, Jana Bodnárová, Lenka Čepková, Marek Godovič, Dodo Gombár, Marcel Hanáček, Martina Havierová, Michal Hvorecký, Peter Jankú, Jana Juráňová, Laco Kerata, Viliam Klimáček, Uršuľa Kovalyk, Kaja Kowalczuková, Silvester Lavrik, Ivan Martinka, Jakub Nvota, Peter Pavlac, Tomáš Procházka, Peter Scherhauer, Iveta Škripková, Tereza Trusinová, Pavol Weiss, Kamil Žiška a ďalší.

JÁN TOMANDL (1993)

Pochádza z Bratislavy. Absolvoval štúdium réžie na Janáčkovej akadémii múzických umení v Brne. Absolvoval inscenáciu *Oblomov* v Divadle Jána Palárika v Trnave. Po škole spolupracoval na projektoch s nezávislými divadlami *OZ Prvý plán* (*Vegánska apokalypsa, Devínske povesti*) a *Divadlom NoMantinel* (*O nás/O nich, Mednyánszky*). S obľubou režíruje inscenované čítania, ktoré vytvoril pre Štúdio 12, napríklad *Laura a jej (naš) svet, Dievča z morského dna, Trojboj 2019*, a pre *Městské divadlo Zlín* (*Láska jest chemie, Antigona a jiné hlasy*).

NATALIA (NATALKA) VOROŽBYT

Je dramatička, scenáristka, režisérka, kurátorka divadelno-sociálnych projektov. Venuje sa rozvoju súčasnej ukrajinskej drámy a dokumentárneho divadla. Je spoluzakladateľkou *Divadla presídlencov*, festivalu *Túždeň súčasnej divadelnej hry*, spoluautorkou dokumentárneho projektu *Majdanské denníky*, kurátorkou divadelno-sociálneho projektu *Class ACT: Východ – Západ*. Väčšina z týchto projektov vychádza zo skúsenosti s prácou s ľuďmi, ktorí zažili a zažívajú vojnu na východe Ukrajiny. Je autorkou takmer dvadsiatich divadelných hier, ktoré inscenovali divadlá vo viacerých krajinách, vrátane *Royal Court Theatre* a *Royal Shakespeare Company*. K jej najznámejším titulom patria *Sýpka*, *Majdanské denníky*, *Zlé cesty* a *Saša, vynes smeti* – všetky tematizujú dôležité dramatické udalosti v dejinách Ukrajiny. Vorožbyt je tiež autorkou scenárov pre krátkometrážne i celovečerné filmy a televízne seriály (ocenenia: scenár filmu *Kyborgovia*, 2017; televízny projekt *Chyť Kajdaša* – najlepší seriál roku 2021). Za filmový režijný debut *Zlé cesty* získala cenu kritiky na off-programe *Benátskeho filmového festivalu* a sériu domácich umeleckých ocenení. V roku 2021 Ukrajina nominovala tento film na Oscara. Je laureátkou *Ševčenkovej národnej ceny Ukrajiny* (2022, hra *Zlé cesty*) a *Štátnej Dovženkovovej ceny* za prínos pre filmové umenie (2021).

#слава Україні!

#слава театру!

CHOĎ% E V * ETCI D# TEATP% !

Súčasná sloboda a nová kríza divadla medzi ideologickým extrémizmom a kultúrou vymazávania

Medzinárodná konferencia

Divadelný ústav v Bratislave – Slovenské centrum Medzinárodného divadelného inštitútu (ITI) pod patronátom Medzinárodného divadelného inštitútu (ITI Worldwide)

19. – 20. máj 2022

V súčasnosti slobodu divadla ohrozujú nielen extrémistické ideológie, ale aj rôzne mutácie aktuálneho verejného diskurzu. V Európe, ako aj v iných regiónoch, nabera ideologický extrémizmus na síle. Popritom sa šíri aj tzv. „cancel culture“ alebo kultúra vymazávania, ktorá je často považovaná za vyvrcholenie očistného procesu, ktorý postupne obmedzuje právo jednotlivca na prejavovanie svojich názorov. Ide však o príhodnú odpoveď na staré i nové vlny rasizmu a xenofóbie. Bezpochyby ide o nevyhnutnosť, keďže čelíme intolerancii a extrémizmu, o akýsi obranný mechanizmus, ktorého cieľom je zabrániť nielen nenávisťným prejavom, ale nenávisťi ako takej. Napriek tomu sú však dôsledky takéhoto prístupu stále problematickejšie, a to najmä pre umenie.

Aká je teda aktuálna situácia v divadle, aká je jeho pozícia medzi dvoma prúdmi, ktorým musí simultánne odolávať – medzi vzostupom ideologického extrémizmu a rozhorčením z kultúry vymazávania? Ako môže divadlo zostať verné svojmu poslaniu podporovať slobodu, poslaniu, ktoré získalo počas svojej dlhej tradície, a pritom naďalej plniť svoju úlohu nastavovať svetu zrkadlo? Je celkom možné, že pôjde o najväčšiu výzvu, s ktorou sa budú musieť dramatici, režiséri a herci vyrovnávať v kontexte dnešnej polarizovanej spoločnosti a sociálnej nejednotnosti. Dokáže si divadelná komunita zachovať slobodu myslenia a prejavu ako svoju hlavnú cnosť?

Konferencia si kladie za cieľ otvoriť diskusiu o novej kríze v divadle, ktorá sa týka nebezpečenstva extrémizmu a hrozieb kultúry vymazávania. Na príkladoch, ktoré ilustrujú obidve uvedené kategórie (napr. škandály, ktoré vyvolalo dielo Rodriga Garcíu **Golgotha Picnic**, alebo debata okolo spolupráce Roberta Lepagea a Ariane Mnouchkinovej pre projekt **Kanata**), sa bude skúmať stále ten istý a rovnako relevantný vzťah medzi divadlom a slobodou, ktorý zostáva jednou z najnaliehavejších otázok dneška.

Octavian Saiu

Účastníci konferencie

Iba štyri predstavenia: prípad národnej klasickej drámy a (auto)cenzúra

Tamás Jászay, PhD.

vedúci odborný asistent
Katedra komparatistiky Fakulty humanitných a spoločenských vied,
Univerzita v Szegede

MAĎARSKO

Cenzúra v indickom divadle (od koloniálnej éry po súčasné divadlo)

Dr. Dani Karmakar

hostujúci lektor
Katedra drámy Univerzity Rabindra Bharati,
Kalkata

INDIA

Divadlo na pomedzí škandálu a cenzúry (krátka komparatívna štúdia)

Sasho Ogdenovski, PhD.

Asociácia PERUN ARTIS a Macedónska vedecká asociácia – Bitola

SEVERNÉ MACEDÓNSKO

„Keď skončí publikum“

Richard Pettifer

režisér, kritik a divadelný teoretik
umelecký riaditeľ festivalu Faki, Záhreb,
Chorvátsko

AUSTRÁLIA/NEMECKO

Pokusy s malým rozpočtom – tvorba divadelných videoprojektov

Ivanka Apostolova, PhD.

hostujúca docentka, programová producentka Macedónskeho centra Medzinárodného divadelného inštitútu

SEVERNÉ MACEDÓNSKO

Divadlo v postpandemickom svete: staré a nové výzvy

prof. DSc. Kamelia Nikolova

vedúca programu divadelných štúdií,
profesorka histórie európskeho divadla,
Národná akadémia divadla a filmových umení, Sofia
profesorka na Inštitúte umeleckých štúdií,
Bulharská akadémia vied

BULHARSKO

Nové kontexty kritického pohľadu v kanadskom divadle

prof. Stephen Hunt

divadelný a tanečný kritik, autor
a pedagóg na Univerzite v Britskej Kolumbii

KANADA

Ideologické výzvy a tvorivé odpovede v súčasnom divadle

Herbert Chibvongodze

historik umenia, fotograf a tvorivý riaditeľ

ZIMBABWE

Tzv. „woke“ kultúra a kultúra vymazávania: vplyv a dôsledky na prax v súčasnom divadle

prof. Patrice Pavis

profesor divadelných štúdií

FRANCÚZSKO

Koniec divadla ako test slobody

Dr. Bogdan Mihai Florea

profesionálny herec a začínajúci
výskumník, čerstvý držiteľ titulu PhD.
v divadelných štúdiách na Univerzite
v Bristole

VELKÁ BRITÁNIA

Úvodný prejav

doc. Vladislava Fekete, ArtD.

riaditeľka Divadelného ústavu v Bratislave,
predsedníčka komisie

prof. Tobias Biancone

generálny riaditeľ International Theatre
Institute

prof. Octavian Saiu

predseda konferencie

Ako sa nestat' obeťou zániku?

Diskusia s dramaturgickou radou festivalu o súťažných inscenáciách a témach, ktoré rezonovali na slovenskej divadelnej scéne za uplynulé dva roky.

(Tlmočené do angličtiny.)

Trojboj 2022

Inscenované čítanie finálových textov je vyvrcholením súťaže DRÁMA 2021 o najlepší pôvodný dramatický text v slovenskom a českom jazyku.

Trojboj vznikol pred dvadsiatimi dvoma rokmi ako pokus predstaviť formou inscenovaných čítaní finálové texty súťaže DRÁMA – súťaže pôvodných slovenských a od roku 2010 aj českých dramatických textov. Od roku 2005 sa Trojboj koná v rámci festivalu Nová dráma/New Drama. Organizátormi súťaže DRÁMA 2021 sú Divadelný ústav, Slovenské národné divadlo, Divadlo Jána Palárika v Trnave, Štátne divadlo Košice a Štúdio 12, divadelná platforma Divadelného ústavu. Partnerom súťaže je Rozhlas a televízia Slovenska – Rádio Devín.

Do 22. ročníka súťaže Dráma 2021 bolo prijatých 46 súťažných dramatických textov, z toho 33 dramatických textov v slovenskom a 13 textov v českom jazyku. Porota v tomto ročníku pracovala v nasledujúcom zložení: Marta Ljubková (šéfdramaturgička Národného divadla v Prahe), Mária Drgoňa (lektor dramaturgie Činohry Slovenského národného divadla), Lucia Mihálová (dramaturgička Divadla Jána Palárika v Trnave), Lukáš Kopas (lektor dramaturgie Činohry Štátneho divadla Košice) a Vladislava Fekete (riaditeľka Divadelného ústavu).

Trojboj aj tento rok pokračuje v tradícii prezentovania nových autorov v túžbe stimulovať záujem diváka o aktuálnu drámu a osviežiť spôsob inscenačného uchopenia súčasnej drámy. Tvorcovia inscenovaného čítania sa pokúsia finálové texty predstaviť pomocou krátkeho úryvku a týmto uvedením zároveň poukázať na ich inscenačné možnosti. Súčasťou Trojboja budú aj tento rok diskusie s autormi, režisérkou či režisérom úryvkov finálových textov a s odbornou porotou súťaže DRÁMA 2021 o možnostiach a medziach slovenskej a českej súčasnej drámy.

Meno víťaza súťaže DRÁMA 2021 sa dozvieme 21. mája 2022 počas záverečného slávnostného odovzdávania festivalových ocenení v rámci festivalu Nová dráma/New Drama 2022. Počas tohto večera udelia svoje ceny aj Činohra Slovenského národného divadla, Štátne divadlo Košice, Divadlo Jána Palárika v Trnave, Štúdio 12 a partner súťaže Rádio Devín.

Seminár mladej kritiky

Každému, aj tomu, kto sa nebude živiť písaním kritik, veľmi prospeje, keď sa naučí kriticky myslieť a vyjadrovať. To znamená s maximálnou poctivosťou, bez kamufláže, s odvahou a využitím všetkých znalostí pozorovať a posudzovať nielen svet okolo nás, ale aj sám seba. Základnou výstavou kritika je teda schopnosť sa dobre dívať, dobre vnímať a dobre sa vyjadrovať. Kritik má svoju prácu robiť so všetkou vážnosťou, ale nemá sám seba brať príliš vážne, má vedieť písať a hovoriť s vtipom, ale nemá sa vysmievať. Má byť erudovaný, ale netváriť sa, že všetko vie. Kritikovým cieľom nie je predkladať nejaký svoj názor, ale absolvovať – napríklad pri písaní – proces, keď si ešte len uvedomuje, čo si myslí. Divadelný kritik má navyše vedieť evokovať predstavenie tak, aby divák pochopil, čo o ňom súdi, aj prečo takto súdi... A to všetko musí kritika i baviť.

Seminár je určený študentom divadelnej vedy a ďalších príbuzných umenovedných odborov umeleckých, filozofických a filologických fakúlt na Slovensku, v Česku a v ďalších krajinách. Študenti sa pod odborným vedením českého divadelného kritika Karla Krála budú venovať reflexii inscenácii hlavného súťažného programu festivalu. Účastníci seminára sú zároveň členmi študentskej poroty, ktorá na záver festivalu udelí Cenu študentskej poroty.

KAREL KRÁL (1953)

Vyšťudoval divadelnú a filmovú vedu. Od roku 1986 spolupracoval ako dramaturg s režisérom Petrom Scherhauerom, bol dramaturgom divadelného festivalu Setkání mladých divadelníků v Hradci Králové a súčasne hlavným redaktorom Bulletinu mladých divadelníků, v ktorom sa okrem iného prvýkrát publikovalo mnoho vtedy zakázaných autorov. V novembri 1989 viedol české koordináčne centrum štrajkujúcich divadelníkov, potom na obdobie troch mesiacov prevzal funkciu riaditeľa Divadelného ústavu v Prahe. V roku 1990 sa „bulletin“ zmenil na jazykom česko-slovenský časopis Svět a divadlo (SAD), venovaný súčasnej divadelnej kultúre v Česku i zahraničí. Od tej doby až do konca roku 2021 bol jeho šéfredaktorom. Na spomínaný festival nadviazali najprv jednorazové spolupráce a v roku 1993 založil a do roku 2001 vytváral podobu medzinárodného festivalu Divadlo. V posledných rokoch sa venuje hlavne festivalu Ohromné maličkosti (minulý rok sa uskutočnil v Divadle Alfred ve dvoje jeho 11. ročník). Ako režisér v rôznych divadlách (v Divadle na provázku, Na zábradlí, v Dejvickém, v Dlouhé atď.) pripravuje scénické náčrty a inscenácie doposiaľ v Česku neuvedených hier. Bol dlhé roky predsedom Divadelnej obce, členom správnej rady Nadačného fondu Cien Alfréda Radoka, ako aj členom rady Štátneho fondu kultúry. Do roku 2021 bol predsedom Asociácie českých divadelných kritikov a členom výboru českého strediska ITI. Je nositeľom Rytierskeho kríža Radu Maďarska. Venuje sa premene súčasnej paradigmy – diváci na scéne, realita namiesto fabuly, potešenie a strach z anarchie, obnova rituálu a jeho travestii atď. V rámci festivalu Nová dráma/New Drama viedol seminár už v roku 2010.

RAKÚSKO! * F * CUS

Rakúska dráma

Ewald Palmetshofer die unverheiratete

Preložili Martina Vannayová a Andrej Zmeček.

Ferdinand Schmalz jedermann (stirbt)

Preložil Ladislav Šimon.

Miroslava Svoboda europa flieht nach europa

Preložil Adam Bžoch.

Hilde Haider-Pregler (úvod)

Preložil Ladislav Šimon.

Kniha vyšla v Edícia Nová dráma/New Drama, Divadelný ústav, Bratislava 2021.

„Hrami Ewala Palmetshofera, Ferdinanda Schmalza a Miroslavy Svobodovej sa začala nová éra v postmodernom, resp. postdramatickom divadle. Ich texty sú starostlivo vypracované umelecké artefakty, ktoré estetickým spôsobom narušujú normatívnu a nevyhýbajú sa ani prekvapujúcim metaforám a slovným hrám.“

V hre nevydatá spojením historických faktov s novou interpretáciou atridského mýtu oživuje Palmetshofer pre dnešné divadlo antickú tragiku vo forme modernej analytickej drámy. Zaujme spôsob, ako sa rakúska spoluvína na nacistickej minulosti krajiny predkladá na diskusiu s pomocou perspektívy troch generácií, reprezentovaných tromi ženami. Schmalzova hra pán hocihto (zomiera) hovorí o tom, že v dnešnej svetskej spoločnosti nerozhodujú bytosti z iného sveta, víťazov či porazených určuje moc peňazi. Schmalzova „centrálne“ otázka, ako sa človek pozerá späť na svoj život pod hrozbou skoršej smrti, je stále aktuálna. V hre európin útek do európy Svoboda odvážne ponúka nové spracovanie mýtu o začiatkoch európskych dejín. Názorné zobrazenie – racionálne preťaženej – „skutočnosti“ dnešnej Európy sa v postmodernom (divadelnom) jazyku Svobodovej stáva ironicko-grotesknou fraškou. Jej vybrúsený hudobno-lyrický jazyk nepohrdne každodennými frázami ani slovnými hračkami.“

(Hilde Haider-Pregler)

EWALD PALMETSHOFER (1978)

Narodil v Linzi, vyštudoval teológiu, filozofiu a psychológiu vo Viedni. Ako dramatik prerazil, keď ho kritici a kritičky v odbornom časopise Theater heute v roku 2008 zvolili za najlepšieho začínajúceho dramatika. V tom istom roku získal aj ocenenie Nestroy-Preis. Jeho divadelné hry hamlet je mŕtvý, stav beztiaže (hamlet ist tot, keine schwerkraft) a faust je hladný a zabehla mu grétka (faust hat hunger und verschluckt sich an einer grete) boli v rokoch 2008 a 2010 pozvané na prestížnu prehliadku súčasnej drámy Mülheimer Theaterstage. V rokoch 2012 a 2014 uviedlo jeho nové hry räuber.schuldengenital a nevydatá (die unverheiratete) známe viedenské divadlo Akademietheater. Hru Die Verlorenen úspešne premiérovalo na jeseň 2019 mníchovské Residenztheater, kde Palmetshofer momentálne pôsobí ako dramaturg. Hry hamlet je mŕtvý, stav beztiaže a faust je hladný a zabehla mu grétka boli v roku 2015 uvedené aj na Slovensku (Divadlo Andreja Bagara Nitra, réžia Svetozár Sprušanský).

FERDINAND SCHMALZ (1985)

Narodil v Grazi. Vyštudoval divadelnú vedu a filozofiu vo Viedni a absolvoval kurz Forum Text v Grazi. Ako asistent réžie pôsobil v Schauspielhaus Wien a Schauspielhaus Düsseldorf. Je členom nezávislej skupiny mulde_17 a je spoluzakladateľom festivalu Plötzlichkeiten in Theater im Bahnhof Graz. Už za svoju prvú hru am beispiel butter bol v roku 2014 nominovaný na ocenenie Mülheimer Dramatikerpreis, ktoré sa udeľuje na festivale Mülheimer Theaterstage. V roku 2014 bol tiež ocenený kritikmi a kritičkami odborného časopisu Theater heute ako najlepší začínajúci dramatik. S hrou dosenfleisch bol pozvaný na festival Mülheimer Theaterstage a jej inscenácia (Burgtheater vo Viedni) hosťovala na festivale Autorentheatertage v Deutsches Theater Berlin. Hru herzerfresser uviedol Burgtheater. V roku 2017 dostal Ingeborg Bachmann-Preis a jeho hra der thermale widerstand bola pozvaná opäť na festival do Mülheimu. V roku 2018 bol vyznamenaný cenami Ludwig-Mülheim-Theaterpreis a Nestroy-Preis za hru pán hocihto (zomiera) [jedermann (stirbt)], ktorú premiérovo uviedol Burgtheater.

MIROSLAVA SVOLIKOVA (1986)

Narodila vo Viedni, študovala filozofiu na univerzitách vo Viedni a v Paríži, výtvarné umenie na Akademie der bildenden Künste Wien a scénické písanie na uniT v Grazi. Za divadelnú hru die hockenden, ktorú prvýkrát uviedol Burgtheater, získala cenu Retzhofer Dramapreis. V roku 2017 nasledovalo ocenenie Hermann-Sudermann Preis v rámci festivalu Autorentheatertage v Deutsches Theater Berlin a nominácia na ocenenie Nestroy-Preis. V roku 2018 bola inscenácia európin útek do európy (europa flieht nach europa) otváracím predstavením festivalu Autorentheatertage v Deutsches Theater Berlin (premiéra Burgtheater, Kasino, 2018). Miroslava Svoboda okrem dramatickej tvorby skladá hudbu a pracuje na umeleckom projekte YYY!

Melange drámy

Prednáška Bernharda Studlara o rakúskej dráme

Má rakúska dráma zvláštne miesto v nemecky hovoriacich krajinách? Čo odlišuje rakúska dráma od iných? Je to jej formálna diverzita? Celková rôznorodosť? Je to radosť z hrania sa s jazykom či kritické skúmanie rakúskych dejín? Alebo je to kúsok zo všetkého? Taká typická rakúska káva melange?

Divadelné hry píšem už takmer 25 rokov. A rovnako dlhý čas sa venujem aj čítaniu množstva diel svojich kolegov. To mi pomáha získavať vedomosti a prehľad o rakúskej dráme, ktoré mi pomôžu nájsť na tieto otázky odpoveď.

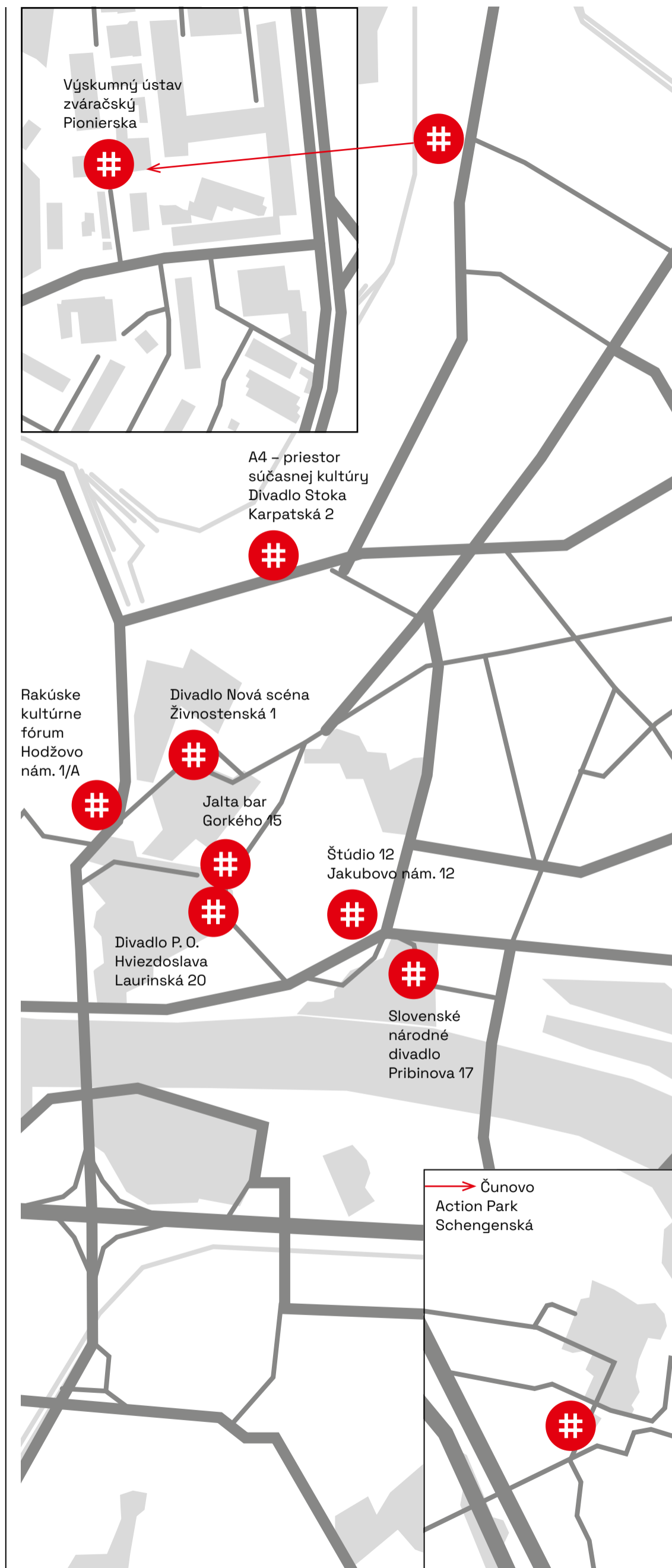

Bernhard Studlar (1972)

Narodil sa vo Viedni. Absolvoval štúdium divadelnej vedy na Viedenskej univerzite a v rokoch 1998 – 2002 študoval scénické písanie na Hochschule der Künste v Berlíne. Za svoje literárne dielo získal Bernhard Studlar viacero cien a grantov. Ako dramatik, dramaturg, pedagóg a režisér pôsobil viac ako 20 rokov v Rakúsku, Nemecku a Švajčiarsku. Jeho hry boli preložené do mnohých jazykov, napríklad do angličtiny, taliančiny, češtiny, poľštiny, francúzštiny, slovenčiny či turečtiny. Studlarova najnovšia hra s názvom Lohn der Nacht získala v roku 2020 cenu Rakúskej divadelnej aliancie a mala svetovú premiéru na podujatí Bregenzer Festspiele v auguste 2021. V roku 2005 v spolupráci s režisérom Hansom Escherom založil interkultúrny projekt pre dramatikov s názvom WIENER WORTSTAETTEN. Ide o jedinečný projekt, ktorý podporuje diskusiu a vzájomný networking medzi rakúskymi a medzinárodnými dramatikmi. Medzinárodná sieť projektu bola v priebehu niekoľkých rokov vytvorená vo Viedni s cieľom rozbehnúť medzikultúrnu výmenu a stať sa centrom súčasnej európskej drámy. www.wortstaetten.at

Výber z hier Bernharda Studlara

Transdanubia Dreaming (Transdunajské sny), Me and You and the EU (Ja, ty a EÚ), Human Being Parzival (Ludská bytosť Parzival), Die Ermüdeten (Unavení), Nacht ohne Sterne (Noc bez hviezd), Lohn der Nacht (Výplata noci)

CHOĎ * E

D \$ KLADATĚ

TOOV # R

DO REG % LOV

! *

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Divadelný ústav je štátnou príspevkovou
organizáciou zriadenou Ministerstvom
kultúry Slovenskej republiky

HLAVNÝ USPORIADATEĽ

DIVADELNÝ ÚSTAV
BRATISLAVA
THE THEATRE INSTITUTE

S PODPOROU

BRATISLAVA

rakúske | kultúrne | fórum bts

Záštitu nad festivalom prevzal primátor
mesta Bratislavy Matúš Vallo.

PARTNERI

MEDIÁLNI PARTNERI

.tasr.

www.novadrama.sk

Organizačná štruktúra

Čestná riaditeľka Zuzana Kronerová
Riaditeľka festivalu Vladislava Fekete
Výkonný riaditeľ Dušan Poliščák
Programová riaditeľka Anna Šoltýsová
Dramaturgická rada Milo Juráni, Zuzana Spodniaková,
Maximilián Alexander Sobek
Sprievodný program Anna Šoltýsová (Trojboj, Dramatici
dramatikom SK – UA), Jakub Mudrák (medzinárodná
konferencia), Andrea Domeová (prezentácia publikácií)
PR a marketing Jana Dugasová
Koordínácia dobrovoľníkov, Štúdio 12 Iveta Konýčková
Ubytovanie hostí Diana Selecká
Vizuálna identita Martin Mistrík

Bulletin

Zostavila Martina Ulmanová
Jazyková redakcia Mária Kvaššayová
Preklad Ivan Lacko
Foto Robert Tappert, Filip Figel, Braňo Konečný, Natália
Zajačková, Dorota Holubová, Ľuboš Kotlár, Michal Líner, Doris
Geml, Volodymyr Shuvayev, Lenka Lindák Lukačovičová,
Michal Dziedzic (Unsplash)
Dizajn a sadzba Martin Mistrík

Divadelný ústav/The Theatre Institute
Jakubovo nám. 12
813 57 Bratislava
Slovenská republika
www.theatre.sk

Divadelný ústav je príspevkovou organizáciou zriadenou
Ministerstvom kultúry SR.

Festival catalogue

volume 18

NOVVA

DR # MA

N * W

16. – 21. 5. 2022

DR % MA

#hatespeech

! *

www.novadrama.sk

Bratislava

Pictures of Us

16 MAY M&NDAY

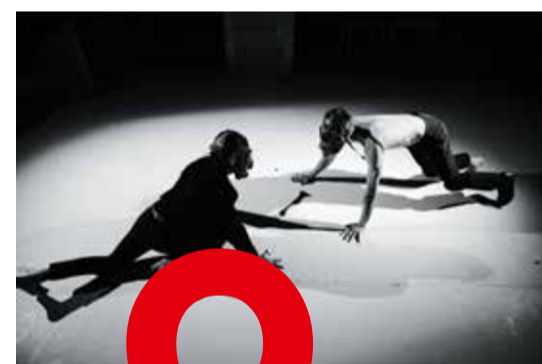
5 PM
New Stage Theatre

City Theatre Žilina
Thomas Melle: Pictures of Us
Directed by: Eduard Kudláč

8 PM
A4 – Space for Contemporary Culture

Festival opening by patron Falk Richter and Natalya Vorozhbyt

Debris Company
Peter Lomnický: Hunger
Directed by: Jozef Vik

Hunger

17 MAY TU%SDAY

10 AM – 1 PM
Studio 12

Falk Richter – master class of the German playwright, patron of the festival

4 PM – 6 PM
Studio 12

Playwrights to playwrights (SK – UA)
Stage reading of excerpts from Ukrainian plays by Slovak playwrights

7 PM
Slovak National Theatre – the Drama auditorium

Slovak National Theatre
Collective work: Till the Stones Come...
Directed by: Matúš Bachynec

9 PM
Welding Research Institute

GAFFA
Collective work: The Cremator
Directed by: Alexandra Bolfová

The Cremator

18 MAY WEDN*SDAY

1 PM – 3 PM
Austrian Cultural Forum

Theory event
A lecture by Austrian playwright Bernhard Studlar about contemporary Austrian drama and theatre.

Smugglers

6:30 PM and 9 PM
Welding Research Institute

DPM Theatre
Lenka Garajová: Smugglers
Directed by: Šimon Ferstl

9 PM
Welding Research Institute

GAFFA
Collective work: The Cremator
Directed by: Alexandra Bolfová

The Field

19 MAY THUR\$DAY

10 AM – 1 PM
Studio 12

Contemporary Freedom and the New Crisis of Theatre Between Ideological Extremism and the 'Cancel Culture'
international conference under the patronage of ITI Worldwide

4 PM and 7 PM
Action Park, Čunovo

NUDE Theatre
The Field – devised, agrarian stage work exploring heredity in ancestral lines
Directed by: Veronika Malgot

6 PM
Air-rad shelter of the P. O. Hviezdoslav Theatre
P. O. Hviezdoslav Theatre

Collective work: Generation Z – Unparalleled Beauty
Directed by: Zuzana Fialová

8 PM
A4 – Space for Contemporary Culture

Uho!_92
Alžbeta Vrzgula: Humiliated and Bloodthirsty
Directed by: Alžbeta Vrzgula

Humiliated and Bloodthirsty

20 MAY FRID#Y

10 AM – 4 PM
Studio 12

Contemporary Freedom and the New Crisis of Theatre Between Ideological Extremism and the 'Cancel Culture'
international conference under the patronage of ITI Worldwide

5:30 PM and 8 PM
Jalta bar

AntiTeatro
Anton Korenči: The Decline of the West
Conceived and directed by: Anton Korenči

The Decline of the West

Generation Z – Unparalleled Beauty

21 MAY SATUR!AY

12.30 PM – 2 PM
Studio 12

How not to become a victim of the Decline
Discussion with the festival's dramaturgy board about the competing productions

3 PM – 5 PM
Slovak National Theatre – Blue Salon

Triathlon
stage reading of the texts shortlisted for the Drama 2021 competition

6 PM
Studio 12

Festival awards ceremony and closing

In token of Ukraine

It is not easy to organize a theatre festival when you know that your fellow theatre makers who live east of our border are afflicted by a disastrous war. A war that is so close, almost on our doorstep, so we can empathize with their pain, and experience their everyday suffering with them. Just like they had to deal with aggression, so do we have to deal with feelings of remorse, the nagging questions if we really did everything to help them find a new home, to make them feel welcome and comfortable in our community so that they can go on making art. Even though their words are painful to listen to and the images excruciating to look at, we try to understand them, quietly hoping that we will never have to go through what they are going through right now. At the festival, we will listen to their stories as interpreted by Slovak playwrights during the event Playwrights to playwrights (SK-UA).

Three months of the war made us reassess our values and they will certainly be reflected in our art. This year's festival, however, also addresses post-pandemic feelings as well as issues related to the so-called cancel culture – which restricts personal freedom of the artist, his or her right to expression. Even though we started preparing our international conference under the patronage of the International Theatre Institute (ITI Worldwide) last year, its theme foreshadows many of our current problems as well: Contemporary Freedom and the New Crisis of Theatre Between Ideological Extremism and the 'Cancel Culture'. One of its central themes is the relationship between theatre and freedom. FREEDOM.

Our invitation to become the patron of the 18th New Drama Festival was accepted by the internationally acclaimed and award-winning playwright Falk Richter, whose work we are also familiar with on Slovak stages. Theorists agree that "his plays are a loud, fierce defence of a free Europe beyond patriarchy and nationalism." A FREE EUROPE. This time, Richter will share the stage with the renowned Ukrainian playwright and director Natalya Vorozhbyt, whose voice is being heard across the FREE WORLD.

We will meet at discussions, stage readings, lectures, the master class session, the programme section Focus Austria, and so on. We will try to see things through the prism of FREEDOM and the values it brings along. Welcome to the festival.

Vladislava Fekete
Director of the Nová dráma/New Drama festival

www.novadrama.sk

For a free, vigilant theatre, for a different world!

I don't know how you felt about it, but I missed the theatre during the pandemic. I missed the conversational exchange with other artists, the experience of going live, the immediacy of feeling the audience empathize, think, laugh, agree, or contradict.

Theatre is a meeting place for free people who want to discuss the existential experience of being human, who want to talk about the outside world with all the new information and impressions that are thrown at us – wars, lies, intrigue, corruption, hope, love, beauty. Theatre is a place where we meet ourselves and where we can encounter all the foreign things that we don't have to destroy or fight against. Theatre is where we learn to understand how wars are initiated through propaganda and lies and how individual citizens are aggravated and radicalised. Theatre is also where we see how military generals fail, how empires crumble. It's a place where we can dream of a world without hate, without war and destruction. In theatre we talk about who we are and who we want to be. In theatre, we can imagine ourselves in other bodies, in other worlds, and work towards a better version of ourselves.

What I missed was the dialogue, rehearsals, free associations, the very distinctive world between reality and fiction, between discourse and play. Theatre gives us strength in difficult times, because it creates possibilities for us to imagine other worlds and realities – we can laugh at the villains, watch the rulers fall, and see how those who are in love find their way to each other. It is a place of feeling, imagination, and reflection, where important social debates are held artistically and where the aesthetic exchanges of our time take place – outside journalism, outside daily politics. Theatre is a space that tells the story of our world and can reinvent this world anytime.

Theatre has to reinvent itself again and again, it has to react to the changes in the world. It can create its own reality, challenge our conventional views, and give our thinking a new direction. In every era, authors always create new texts that take existing theatre and its forms to their limits and force theatremakers to take new

paths in staging. Theatre can also show the way for the whole of society: more and more often, strong women, outstanding female artists, queer people, and people with a migration experience appear in theatre to tell their personal stories, to show us the world from their perspective. Theatre is becoming more diverse and multivocal. More and more artistic teams, working in horizontal hierarchies, give a glimpse of what the world could look like if it were based on cooperation instead of competition. If humanity wants to survive, it must learn to think of itself as a community that acts collectively, listens to all voices, and finds solutions together in mutual respect, instead of shedding blood in struggles while banning all those who think differently. This is the task for all generations here and now, today on this planet, and the theatre can be a place where new collective forms of living with each other can be playfully tried out and become an example for the real world. Theatre can make us feel that we are human beings who cannot survive without other human beings. We depend on each other. We need each other. This is only possible if we engage in a discussion, in dialogue, we can only do this if we work together. And theatre is an art form that expresses that togetherness. Theatre only comes into being when many artists work together on one piece of art and where the audience is directly involved in the moment when the resulting art form is created. Theatre is the opposite of social distancing. Theatre means proximity, dialogue, and community.

Rarely has the experience of reality been as fragile and uncertain as it is today. Rarely have we been so accustomed to having to consider new and disastrous paths for our lives every day. A permanent state of shock and emergency seemed to have become the new normal. The two years of the pandemic as well as all sorts of lockdowns and restrictions have severely limited our social contacts, have made us lose one another. Now we have to learn to become a society again, to get close to each other again, and to endure it together. And on top of all that, in addition to the tangible consequences of a dramatically escalating climate catastrophe, we are now experiencing a war right on our doorstep. A war of aggression that could have been expected by all those who did not turn a blind eye to Moscow's criminal regime that despises all people. Putin's war against vulnerable social groups, his brutal crackdown on artists, journalists, and critics, which has been going on for years in Russia, his nationalist frenzy, self-stylization as an infallible autocratic tsar, as well as the military operations in Crimea and Donbas, which are in breach of international law... with all this going on, the world should have pricked up its ears. But they let him act, just like the entire world let the autocratic Trump do his thing, or just watched as democratic rights were being removed in Hong Kong, as the violent Catholic regime in Poland started taking liberal democracy apart, as Viktor Orbán in Hungary has gradually eliminated democratic rights... To some extent, theatre is helpless against all of this. However, it can tell stories of those whom these lawless regimes have oppressed, subdued, and silenced. Theatre makes it possible to hear the stories of those who dare not

testify about what happened to them, as no one will give them a public stage. The theatre can give a voice to all those who can't speak and can shine the spotlight on those who the powerful ones are trying to prevent from being seen. Theatre can stir us, take a stand, cry out against injustice, point fingers at the perpetrators, the murderers, and the guilty. It can also provide those who have lost their rights with a homeland and give them a voice so we can hear what they have to say.

Besides, theatre is always under threat because some want it to be controlled, censored, silenced. If someone tells a story in a Russian theatre today about the Russian army waging an offensive war against Ukraine, they will be imprisoned for years. If someone tells a story on a Hungarian stage about two people who have fallen in love and want to live their love despite all the odds, the Orbán regime will get the artists in trouble because the two people in question are gay men who want to talk about their love. Unfortunately, theatre is rarely free, there are always attempts to direct and control it, to somehow bind it, to intimidate it economically, to keep it down, to rob it of its power. A society without a lively and free theatre is like a forest without birds. Without it, unbearable silence spreads all over and social life dies. People need art, music, theatre, in order to know they are alive, that they are social beings who can make choices, who need not accept anything as fate, and who can always choose differently than what those in power prescribe, choose differently than fate has allegedly determined.

At a time when democracy, and thus also artistic freedom, is under fire from multiple sides, it is important that a free, vibrant, and experiment-prone theatre can express itself about the important issues of our time. It is imperative for theatre to fight back. Theatre must be a protected place, it must remain so or become so, a place where we are allowed to think, rehearse and speak freely without restrictions or fear, where the powerful are criticized, where other points of view are accepted, where it is possible to think about a different society, and where we gain experience and a sense of ourselves as human beings with all our dreams, desires, as well as our dark sides, contradictions, wishes, and visions.

I wish you all a festival that will bring you many powerful impressions, a festival that will stir your minds. I wish that you could look with an open heart and eyes and see what the artists presenting at the festival are trying to show and tell you! Look closely and mingle! In the world and in the theatre!

Heartfelt greetings from
Falk Richter
Berlin, April 2022

A note on the dramaturgical selection: How not to become a victim of the decline?

An elegant figure dressed in black is leaning against a black chair. Her lips are pressed together as if she were clenching her teeth, her face motionless. The mysterious grimace made by Tárna Pauhofová (who seems to be representing a citizen of "civilized" Europe) expresses several emotions at once. The actress's statuesque creation radiates haughtiness, coldness, reservedness, emptiness, as well as lethargy, nihilism, pain, exhaustion, apathy, even deadly agony. This scene from the production **The Decline of the West** not only aptly comments on the zeitgeist of the recent years, but also symbolically unites the spirit of our work in the dramaturgy board.

When we started selecting productions for the festival, we were at the sad peak of the pandemic, convinced that all we could do until the end of February was watch only recordings of productions on video. But then a short period of hope arrived during which it seemed that things were getting back to normal. Theatres re-opened and we could verify our impressions of the productions we shortlisted for the festival programme. We could even attend premieres of new productions. In the last days of the selection process, however, when Slovakia was just about to experience genuinely post-pandemic times, a war broke out somewhere on the edge of the "civilized" West. It was another in a series of proofs that instead of approaching Fukuyama's end of history in the prosperity era of a big free global family, we now seem to be heading towards our decline as seen by Spengler.

Our limits

Within the time frame of all these events, between July 2021 and February 2022, we saw approximately 70 productions – live, as preliminary recordings, or as professionally edited videos. In order to maintain dramaturgical integrity, we decided to set some limits to the selection. In our chosen pieces, we did not include puppet theatre productions, works of youth theatre, musicals, contemporary dance productions, or even the so-called entertainment comedies. We stress this here mainly because in almost all of these categories we saw works that exceeded our expectations.

An example of a very good production that did not make it into the selection because of the set limits is **The Book Thief** by the New Theatre. It confirms the trend that this theatre takes the work for children and youth very seriously. The perversion of the Nazi ideology is reflected in the story of a young girl thanks to the humorous and playful poetics of director Šimon Spišák. The production is, as is usual in this theatre, very topical and intended for the whole family. In another example, the Aréna Theatre proved wrong the assumption that the musical is only a genre for mass consumption. David Bowie's and Enda Walsh's **Lazarus**, directed by Marián Amsler, is a topical, sufficiently mysterious, and very captivating production. It addresses human loneliness and the unbeatable personal demons that can result from it. This work is closer to being an "alternative" production than many works of the

MILO JURÁNI

Graduated in environmental studies from Comenius University in Bratislava, and in theory and critique of theatre art from the Theatre Faculty, Academy of Performing Arts in Bratislava. Between 2017 and 2018, he spent a semester studying theatre science at Ruhr Universität in Bochum. During the 2020-2021 academic year, he spent there a doctoral Erasmus+ mobility. He has been working at the Theatre Institute uninterruptedly since 2014 – currently, he is a researcher at the Centre for Research and Education in Theatre. From 2016 till 2020 he was the editor-in-chief of the journal *kod* – concretely on theatre. After he quit his position at the journal, he remained an active theatre critic. He regularly contributes to the MLOKI.sk online magazine (and is also a member of the platform that publishes the magazine and does various other related activities) as well as to other periodicals. In addition to critical reflection of contemporary theatre and projects in theatre studies, Juráni conducts research in the influence of environmental thinking on current performing arts and the impact of theatre on the environment. In this area, he completed his doctoral study at the Academy of Performing Arts in 2021. In the recent years, he has taken part in the selection of productions for the Touches and Connections festival, co-started a podcast about sustainability and art, and regularly led various discussions about contemporary theatre or intersections between theatre and science.

independent scene. Finally, **Riddikulus** is an unusual "touring piece" created by the cultural platform OZ Artefakt. Pavol Viecha and Martin Krč wrote a humorous compilation of the seven books and eight movies of the Harry Potter series. Their production is more than just a compulsory exercise for the fans of the fantasy saga – it is an example of a high-quality pop product staged in the theatre. The director and three actors are taking advantage of the **Harry Potter** phenomenon to present a light-footed, but not shallow entertainment piece.

When we started selecting the productions, we wanted to avoid focusing on works staged in Bratislava. But we failed – for several reasons. During the selection process, regional bricks-and-mortar theatres mostly produced classical works, creating very topical productions, such as **The Three Sisters** in the Slovak Chamber Theatre in Martin, or **Waiting for Godot** in Jozef Gregor Tajovský Theatre in Zvolen. A large part of the repertory was made up of comedies – such relaxing and entertaining pieces as **Volcanic Eruptions** by the Spiš Theatre, or time-relevant shows as **There Is Always Hope** by the Andrej Bagar Theatre. The authors of adaptations and dramatizations usually took the safe path of staging well-established works, however, without any outstanding directorial approaches (**Anna Karenina** at the City Theatre in Žilina, **The King's Speech** at the Jonáš Záborský Theatre in Prešov, **Demons** at the State Theatre Košice). "New drama" was primarily produced by non-subsidised theatres, the majority of which reside in Bratislava. Their dramaturgy was strongly influenced by the pandemic and, it has to be said, the theatres avoided linear, shallow reflections thereof. Instead, they focused on expressing their own feelings about the new type of experience (e.g., **Shift** by the Peter Mankovecký Theatre), explored the indirect impact of the pandemic (e.g., **Ministry of Loneliness** by the Asfd aštnnkorazd fildj Theatre) or looked for historical parallels (e.g., **Decameron/Silent Generation** by Peter Mazalán et al.).

Directors in irregularly subsidised theatres experimented more with various forms of embellishment, which mostly co-created a surprisingly harmonious whole with the text. This was the case in the staging of new plays, commissioned texts, original theatre pieces, as well as in various unconventional concepts (such as the interactive production **We, the People** by the Theatre on the Platform, which is a stage play intersecting with social themes and issues).

The leitmotif of the selection

In **The Decline of the West**, director Anton Korenčí contemplates the disintegration of various cultures in history. It is a production without words, making use of the elements of a visual installation, object and movement theatre, which aims to communicate the unpleasant message that every culture will one day fall victim of history. This work by AntiTeatro is the symbolic umbrella under which *Nová dráma*/New Drama 2022 can refer to different kinds of victims today. It is not just about people who pointlessly die in war conflicts, but mostly about the victims which may not be even visible at first sight. The women, men, and children in the chosen productions experience hardship, even if they are not directly responsible for it. But if they choose not to resign, they must face the burden, even if their defence should be futile.

Our selection also includes the victims of customs and habits, people who no longer want to be victimized and resist also by artistic means. Zuzana Fialová's directorial debut **Generation Z – Unparalleled Beauty** (Pavol Országh Hviezdoslav Theatre) and the production entitled **The Field** (NUDE Theatre) directed by Veronika Malgot offer two different ways how artists come to terms with social expectations, traditions, and hierarchies. In the first case, it is the resistance of the next generation of women against being assigned submissive roles (rendered in the form of a visually imaginative rebellion). In the second case, we observe a ritualistic confrontation with an inherited

identity, an attempt to purge oneself – out in the open – of any ideas defining what female creators should be like. Here, we should also mention the production **Pictures of Us** directed by Eduard Kudláč for the City Theatre in Žilina. Jesko is a character whose successful life starts to fall apart because he is suddenly confronted with his past. Jesko was abused and had to keep it secret for many years for fear of being discredited or jostled from his position of a dominant alpha male.

The next category includes the victims of the fast, hostile, and chaotic post-factual times of today – people looking for any possible footholds. **Humiliated and Bloodthirsty** is a production of the Uhol_92 Theatre, written and directed by Alžbeta Vrzgula, which addresses the issue of a “fake” morality. Under the mask of tradition and higher values, this type of morality produces cults, creates parallel truths, and nourishes conflicts. The characters onstage may talk a lot, but the production itself does not agitate – instead, it examines the topic by means of a philosophical text, hypnotically flowing along the dreamlike musical accompaniment. Another production that falls in this category is **Smugglers** staged by the Peter Mankovecký Theatre. In Lenka Garajová’s tragic-comic text, a young man called Emil avoids becoming a victim because he rebels in the most radical way. Both Garajová and director Šimon Ferstl rather perceive the other characters, people from Emil’s surroundings, to be the victims, even if the only way for them to realize this when they are confronted with his suicide.

The selection will also present those victims who do not defend themselves by engaging in a rebellion or escape, but simply by surviving, even though they are in no position to do so. The GAFFA Theatre’s **The Cremator** is a raw and disconcerting production about two adolescent siblings. They live outside of all known familial patterns, they are on their own, and in order to cope, they must become inseparable entities. Their forced cohabitation is full of bizarre tensions, suffering, but also devoted love. The Debris Company’s dynamic movement production entitled **Hunger** presents a protagonist who is stuck in the cycle of a constant chase after desires which are really only illusions. The path of infinite hunger is replaced by oversaturation. What follows is the feeling of shame, the necessity to throw everything up and cleanse oneself thoroughly in order for the irrational cycle to begin anew. Knut Hamsun’s semi-autobiographical novel, considered to be a masterpiece, influences modern literature despite the fact that the author later openly supported the Nazi regime. These and other considerations are part of playwright Peter Lomnický and director Jozef Vlk’s production: can the personal be separated from the public? And who is entitled to have the right to appeal to morality?

Our selection ends with the production **Till the Stones Come...** presented by the Drama department of the Slovak National Theatre. It is conceived as a satyr play, a comedy performed during the ancient Dionysia, or, as dramaturge Daniel Majling put it: “It’s a medicine for hard times.” The text was collectively devised and presents a whole range of grotesque characters – victims of cults, lifestyles, even their own failures, victims of the art market, of one’s own seriousness... and the list goes on. Director Matúš Bachyňec takes a step back but maintains a wild rock’n’roll pace to peek into the backstage of big music shows. Simultaneously, he praises and vilifies, criticizes, and defends the phenomenon of stardom and avid fandom.

Our choice for the 2022 Nová dráma/New Drama programme aims to say that although there is no actual war taking place in Slovakia (fortunately), we are not necessarily safe. The authors of the works in our selection identify with this and feel it, too. Sometimes they draw attention to this with full seriousness, even a touch of tragedy, sometimes by “laughing through tears”, or with a dose of irony; at other times they do it from a distance, without words, meditatively, or drawing on their own experience, often very vividly and loudly. Long-term experience suggests that their work will not change the world, but for those who are willing to look, it will offer impulses to think, feel, and re-evaluate whether something can be done about the state of affairs so that we do not become mere passive observers... only to become victims of the decline later.

Zuzana Spodniaková, Milo Juráni, Max Sobek
Dramaturgy Board of the 2022 Nová dráma/New Drama festival

ZUZANA SPODNIAKOVÁ
In 2011, she graduated from the Academy of Performing Arts in the field of theatre direction. In 2018, she completed her doctoral study at the Institute of Theatre and Film Studies, Slovak Academy of Sciences. Her focus is on acting and directorial tendencies in drama theatre of the 20th and 21st centuries as well as the mapping of their current development. Spodniaková addresses these tendencies both theoretically and practically. In addition to being a published writer, she also works as a director, dramaturge, and pedagogue at two primary art schools. She is the coordinator of the nationwide project entitled SMARTheatre, which offers online workshops aimed at creative criticism and is supported by the Slovak Centre of AICT. She regularly attends theatre festivals, conferences, productions, exhibitions, and seminars both in Slovakia and abroad.

MAXIMILIÁN ALEXANDER SOBEK (1995)
Graduated in theatre direction from the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Bratislava in 2019 under Professor Lubomír Vajdička and Associate Professor Ján Štrbák. He did his internship at the Drama department of the National Theatre in Prague with Daniela Špinar. Sobek is the co-founder of the iks theatre in which he has done most of his directorial work. He worked on a number of productions as a director or dramaturge (**Maufles, Edward II, The Bad Guys, and It's Only the End of the World**). His focus is on contemporary theatre that uses dramatic texts addressing current and disquieting issues. He authored the concept **Social Play in So Many Acts** – the first board game about Slovak theatre, which was published on the occasion of the 100th anniversary of professional theatre in Slovakia. Sobek chairs the discussions in the Junior section of the Touches and Connections festival. In addition to theatre, he is also a director in dubbing studios.

Festival jury

Patrice Pavis

Patrice Pavis has been Professor at the Université de Paris 3 et Paris 8, as well as at the University of Kent, at different German universities and at the Korea National University of the Arts. Honorary fellow of the University of London, Honoris causa (Bratislava, Sofia). Last publications: **Contemporary Mise en scène**, Routledge, 2013; **Routledge Dictionary of performance and contemporary theatre**, Routledge, 2016; **Performing Korea**, Palgrave, 2016, **Let's embrace in the Cherry Orchard**, Universidad autonoma de Chihuahua, 2014; **A Visit to the Hospital**, 2017; **Dictionnaire du théâtre**, 4th edition, Armand Colin, 2019; **Poème toi-même** (novel), 2021.

Katarzyna Pilarska

Culture manager affiliated with Zbigniew Raszewski's Theatre Institute, among other institutions. In the past, she was a long-serving journalist for the Polskie Radio. Pilarska was a finalist of the Historical Event of 2015 contest for her radio series **Chronicles of the Origin of Solidarity**. She received a residency scholarship in Bratislava under the International Visegrad Fund, as part of which she focused on classic Slovak literature. She is a curator and producer of the Warsaw showcase **Dzieje się obok**, subtitled Survey of Contemporary Slovak Theatre. Pilarska collaborates with the portal novayapolska.pl, for which she writes articles about Polish culture. She loves street art.

Michaela Pašteková

Graduated from the Faculty of Arts, Comenius University in Bratislava, where she majored in aesthetics. She defended her dissertation thesis at the Department of Art Theory and History at the Academy of Visual Arts and Design in Bratislava. Since 2005, she has lectured and held seminars at the Academy of Performing Art in aesthetics, theory of photography, or consumer culture. Occasionally, she also works as a curator. She chairs the Slovak Aesthetics Association and is a member of the editorial board of the engaged monthly **Kapitál** (Capital). Since 2018, she has been a member of the dramaturgy and production team of the Kiosk festival in Žilina. This has recently allowed her to write more about theatre and contemporary dance (e.g., for the MLOK platform, **kød** – concretely on theatre journal, or for the Monitoring of Theatres in Slovakia). For the third year, she has been part of the Dance Season project, which annually offers critical analyses and discussions to reflect on the Slovak contemporary dance scene. Last year, she was a member of the critical and discussion platform Touches and Connections.

MA!N PR*GRAM!

*PICTURES OF US%

Thomas Melle
City Theatre Žilina

The issue of sexual abuse (not only) in the church is reflected more and more often even in our geographical area. This production of the City Theatre in Žilina is contributing to this reflection by staging German playwright Thomas Melle's text which explores the stories of victims of sexual abuse and the way they tried to come to terms with it. Years later, adult men, who are at the peak of their careers, are confronted with their past. Despite their shared trauma, they each deal with it in their own way. For a long time, the victims have subconsciously repressed the memories. However, when they are forced to process the past again, we see that it has clearly influenced their present selves. Successful, self-confident men at their most productive age are suddenly insecure, derailed, and unable to cope. Eduard Kudláč, together with the Žilina ensemble, breaks taboos and reminds us that there can always be a silent victim right in our midst.

TRANSLATED BY Martina Vannagová DRAMATURGY Zuzana Palenčíková SET AND COSTUMES Eva Kudláčová RÁCOVÁ MUSIC Peter Machajdik EXTRA FOOTAGE Eduard Kudláč, Natália Zahradníková DIRECTED BY Eduard Kudláč CAST Peter Martinček, Adam Herich, Michal Koleják, Michael Vrzala, Ada Juhásová, Natália Fašánková, Kristína Sihelská, Iveta Pagáčová, Boris Zachar PREMIERE ON 30 October 2021

City Theatre Žilina

The City Theatre Žilina was established on 1 January 1992 as the first professional theatre in Slovakia not funded by the state and not established by the Slovak Ministry of Culture – it is funded by the municipal budget of the city of Žilina. Since 2009, the theatre has been creatively shaped mostly by its artistic director, Eduard Kudláč. The theatre's repertory focuses predominantly on contemporary Slovak and international drama, dramatizations of classical works as well as original devised productions. The artistic ensemble comprises mostly young actors. The ensemble's core stage artist is Eva Kudláčová Ráčová.

Thomas Melle (1975)

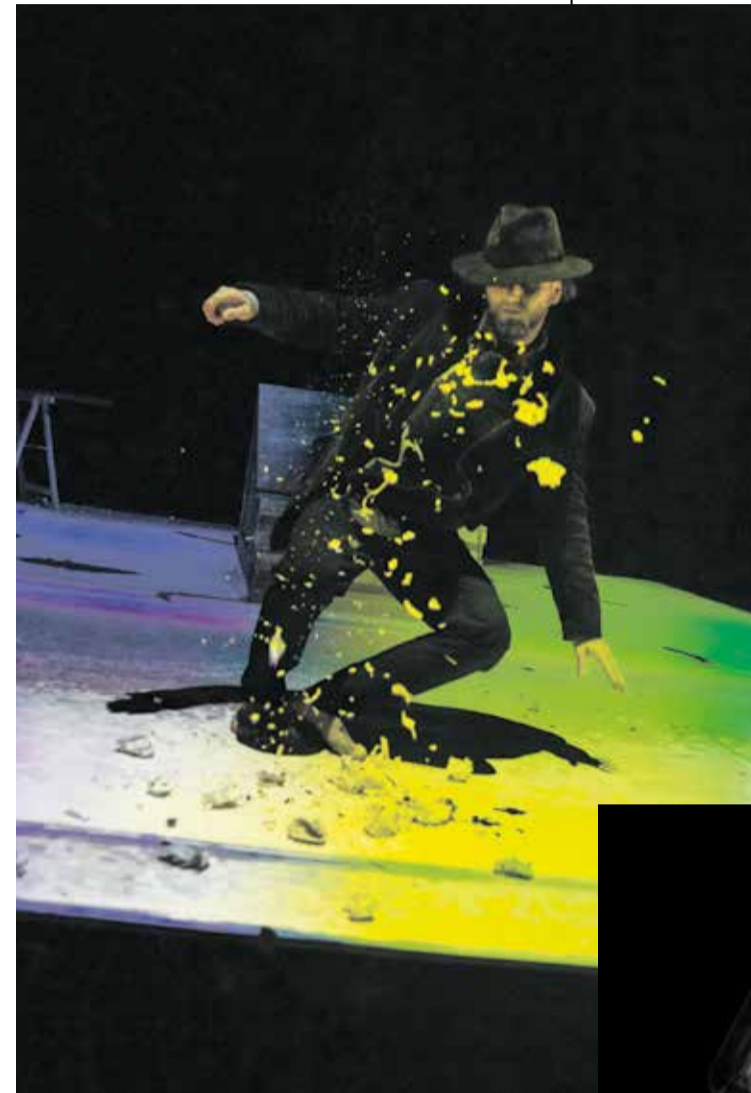
German writer, playwright, and translator. He lives in Berlin. Melle graduated in comparative literature and philosophy from universities in Tübingen, Berlin, and Austin, USA. He was awarded several literary prizes for his work. In Slovak, readers could enjoy his autobiographical novel **Die Welt Im Rücken** (The World Behind Us) in which he is trying to come to terms with his bipolar disorder. In March 2017, the Burgtheater in Vienna staged a dramatization of the novel. In the novel, Melle remembers the years spent at the Aloisiuskolleg boarding school: “The fact that it was this school that became involved in a scandal and sexual abuse is a different story (which should be told, nonetheless). If it was in any way related to me then only very generally – I was a man growing up in a both hated and loved environment, which later disintegrated right before my eyes and made me reconsider my entire youth.”

Eduard Kudláč (1972)

Theatre director and dramaturge. In 2000, he founded the theatre group called phenomenontheatre – an independent platform for contemporary theatre with primary focus on movement and non-verbal theatre forms. At that time, he was also a guest dramaturge at the Puppet Theatre in Žilina. Since 2009, he has been the artistic director of the City Theatre Žilina. As a director and dramaturge, he has shown a preference for contemporary German drama and focused on unconventional interpretations of classical non-dramatic texts. He has been a guest artist in several Slovak theatres (Slovak Chamber Theatre, Martin; Slovak National Theatre, Bratislava). He is a laureate of the DOSKY Award in the Discovery of the Year (1997) category for the production of Ladislav Klíma's **I Am Absolute Will** (Academy of Performing Arts). His productions have been regularly included in the programme of Nová dráma/New Drama and repeatedly received festival prizes – in 2005, it was the production of Rodrigo García's **I Bought a Shovel in IKEA to Dig My Grave**, in 2008 **Stamina Report** and **Before/After**, in the following year **Dead Man's Cell Phone**, and in 2011 **Underground Blues**.

*HUNGER%

Peter Lomnický
Debris Company

Hunger – the physical state that captivates our body as well as our mind. It gradually takes full control of us, enslaving and defining us, swallowing us up. If we do not satisfy it, it will start eating us from within. We can no longer see the world around us clearly and we reach the edge of sanity. A hungry body can be saved by consuming food, but what is to be done with a hungry soul? The production is loosely based on the autobiographical novel **Hunger** by Norwegian writer Knut Hamsun, laureate of the Nobel Prize for literature. It explores hunger not only in terms of its physical essence, but also as an ever-stronger phenomenon of today – the symbol of a human who is painfully aware of his emptiness, starving for life, trying as hard as possible to fill this emptiness and satiate his hunger by any means.

Debris Company

The Debris Company has continuously worked and found inspiration in dance art, visual art, site-specific projects, or the principles of musical composition. Expressive, contrasting, sensitive, but also sharp and extreme movements help uncover the creators' strong themes, testimonies, and attitudes. The productions balance on the edge of the conscious and unconscious, of day and night – places in which we fight for our place and our existence. They frequently express fluctuating values, doubts, relationships between men and women, ruminations about questions concerning our identity, historical truth in close interconnection to the present. In addition, the performers manifest enthusiasm, optimism, joy of life with all that is part of it. The Debris Company sensitively and aesthetically interconnects music, movement, visuality, and philosophy. Nearly all of their performances are characteristic for a strong theme that responds to the current issues of people and society. The expressive visual and musical concept, created mainly by Jozef Vlk, is supplemented by a sense for detail present in the stylized, film edit-like, dynamic choreographies by Stanislava Vlčeková.

TEXT Peter Lomnický CHOREOGRAPHY Stanislava Vlčeková SET AND LIGHTING DESIGN Ján Ptačin VISUAL COLLABORATION Alex Zelina CAMERA Filip Figel COSTUMES Andrea Pojezdálová TECHNICAL COLLABORATION Jozef Čabo PRODUCTION Martina Širáňová MUSIC AND DIRECTION Jozef Vlk CAST Lenka Barilíková Spišáková, Ján D. Minárik, Daniel Raček PREMIERE on 9 July 2021

Peter Lomnický

Playwright, translator, and dramaturge. Studied philosophy at the Faculty of Arts, Comenius University in Bratislava, and classical philology at Masaryk University in Brno. His first translations were of plays from the German speaking environment (Thomas Bernhard, Peter Handke, Roland Schimmelpfennig). He translates from English and Ancient Greek. His authorial debut was staged under the title **Slovak Classics in 120 Minutes** at the City Theatre Žilina. It was a play Lomnický co-wrote with Martin Čičvák. Peter Lomnický's dramatic texts are usually commissioned by concrete theatres and are written in close cooperation with the creative team. Lomnický's dramaturgical collaboration includes work with Martin Čičvák and his texts are frequently staged by the Debris Company, and more recently by the SkRAT Theatre. He has translated more than ten plays and written about as many original texts.

Jozef Vlk

In stage productions, Jozef Vlk often works not only as a director, but also a dramaturge, choreographer, or author of the music. His works are made as musical-movement compositions supplemented by striking lighting and visual elements. In line with principles of postdramatic theatre, he fragments the text, looking for the meaning of words in movement. Motivation is construed as emotion, and stories are seen through associations and images. Vlk connects words with movement, and makes use of new media to create works in which he can unconventionally and critically (frequently deliberately using kitsch or parody) respond to current social issues. He does not offer the audience answers, but stimulates them to think. Vlk's approach to movement and space, as well as his reflection of new trends in contemporary dance and performance, make him an eminent personality of the theatre scene both in Slovakia and abroad.

*TILL THE STONES COME...%

Collective work

Drama department of the Slovak National Theatre

DRAMATURGY Daniel Majling SET Barbora Šajgalíková COSTUMES Ján Husár LIGHTING DESIGN Ján Ptačin DIRECTED BY Matúš Bachyňec CAST Emília Vášáryová, Jana Olhová, Emil Horváth, Kamila Magálová, Robert Roth, Táňa Pauhofová, Daniel Fischer, Alexander Bárta, Ondrej Kovač, Marián Džubák PREMIERE on 31 January 2022

For some it was all just "sex, drugs and rock'n'roll", with some humiliation of women into the bargain, promotion of violence, and the devastation of music as an art form. For others, however, it became a symbol of freedom, a medicine for the soul, a life guide, a way how to deal with one's problems, how to address the issues of the times, and how not to feel like a victim, but like a victor. The legendary

Rolling Stones, just like every great musical icon, has had generations of passionate, loyal fans, but also detractors relativising the value of their artistic impact and social contribution. What happens when the two camps collide just before a concert? Will the escalating conflict on the stage of the National Theatre, a conflict that is both serious and comical, be interfered with by God or the Devil?

Slovak National Theatre, Bratislava

The Slovak National Theatre was established in 1920 and is one of the most important cultural institutions in Slovakia. Today, the theatre comprises three departments with permanent artistic ensembles – Drama, Opera, and Ballet. At present, two buildings are used for the operation of the National Theatre. The old, historical building and the new building, where most of the theatre has resided since 2007. The National Theatre organizes its own international festival called Eurokontext. Drama productions are created in three spaces – in the Drama Hall with the largest audience capacity, in the smaller Studio designed for more intimate productions, and in the Blue Salon which is a relatively new lab scene of the National Theatre, available also for non-theatrical projects, such as stage readings, discussions, and so on. The theatre has also initiated educational projects aimed at a better interconnection between the theatre's activities and public perception and intended to make art enter social discourse.

Matúš Bachyňec (1991)

He is a member of the youngest generation of theatre directors in Slovakia. He studied direction under director Roman Polák at the Academy of Performing Arts in Bratislava, where he also completed his doctoral study. While still a student, he staged contemporary world drama, Slovak and Czech classics, as well as his own dramatizations. Bachyňec presented his work at several theatre festivals in Slovakia and abroad. He directed the devised theatre documentary entitled **Natalie** which was produced by the Slovak National Theatre as part of the Stop Extremism project. At the Blue Salon of the National Theatre, he wrote and directed the intimate production about the life and work of singer Marta Kubišová – **Cabaret Normalization**, or **A Prayer for Marta**. To commemorate the 100-year anniversary of the Slovak National Theatre, he staged at the Studio the devised production **Sin/Her Stepdughter**. At the Blue Salon, he produced the devised docu-drama **Milada** to commemorate the 70th anniversary of the execution of Milada Horáková. In addition, he regularly collaborates with numerous theatres in Slovakia (Ján Palárik Theatre in Trnava, Andrej Bagar Theatre in Nitra, Slovak Chamber Theatre in Martin, Studio 12 in Bratislava, Jozef Gregor Tajovský Theatre in Zvolen, among others).

*THE CREMATOR%

Collective work
GAFFA

Life and death – the two stages of existence that are inevitable, but not necessarily separated from each other. To be alive is to be aware of the death of a loved one and thus to feel dead as well. The spirit dies, but the body fights back. It wants to scream... and it does scream, but only into the void because there are mourners around. The dead and the survivors become equals. In order for the living dead to free themselves, they must burn the bodies of the deceased, eliminate the grief, pain, all the wounds their lives have left behind. The devised performance, freely adapted from the novel **The Cremator** by the Czech writer Ladislav Fuks, introduces its own perception of the life of two lonely siblings, a sister and a brother, living in the roles of a daughter and a son, while also existing in the roles of their parents who have abandoned them. **The Cremator** presents the cruel manner in which they play with fire – engaging a game in which they re-live the traumas of their past, trying to understand their parents' sins and defending to them and themselves their right to life. The aim of the game is not to avoid the fire, but to get burnt and then rise from the ashes.

THEME Ladislav Fuks DRAMATURGY Martin Hodoň
COSTUMES Johanka Grigorová MUSIC Jakub
Mudrák DIRECTED BY Alexandra Bolfová CAST
Mária Ševčíková, Jerguš Horváth PREMIERE
on 27 August 2021

GAFFA
GAFFA is a metaphor for the universal adhesive tape used on film sets to tape electrical wiring when filming, doing video installations, preparing exhibitions, or generally in theatre and elsewhere as a firm and resistant tool that can hold together and strengthen our artistic work. GAFFA is a professional theatre company blending experimental and devised art. It is an open platform of artists whose projects connect various forms of contemporary art. The independent association provides space for theatre, dance, film, and visual art. The principle of their work is focus on physicality, which becomes an instrument of contradiction and synaesthesia at the same time. Since 2016, the company has created six devised productions.

Alexandra Bolfová
Slovak director and dramaturge. She graduated from the Janáček Academy of Performing Arts, where she majored in direction and dramaturgy (studio of Professor Jozef Kovalčuk). Since 2019, she has worked as the in-house director and dramaturge for the CO.LABS zone of independent art in Brno, where is actively supports independent professional artists in the field of performing arts. She has directed, and done dramaturgy for, several productions in Czech bricks-and-mortar theatres. She has worked, for example, for the National Theatre in Brno, City Theatre in Zlín, or the Švanda Theatre in Smíchov, Prague. At present, she is collaborating mainly with such independent theatres as CO.LABS, Pomezí, Venus in Švehlovka, or GAFFA. She is the founder of the performative platform Averte_. In her directorial work, she has focused on issues of gender equality, contemporary feminism, or violence and power mechanisms.

*SMUGGLERS%

Lenka Garajová
Peter Mankovecký Theatre

Peter Mankovecký Theatre
The DPM Theatre group was established in 2015 as the initiative of one class of graduates of drama acting. Peter Mankovecký, who gave the theatre its name, was their former leading pedagogue. The theatre's first production was **September 2015** created in collaboration between the actors and the creative duo Lukáš Brutovský and Miro Dacho. The group got fully established on the independent scene with their successful immersive site-specific project titled **Delirium (Christmas in Stalkville)** (2016) produced Czech director Petra Tejnorová and based on Falk Richter's play **Delirium**. The next stage production of Richter's text – **God is a DJ** – was critically acclaimed and became very popular with audiences. The productions **Cowards** and **The Trial** were introduced at the Touches and Connections national showcase of best productions. The driving force of the ensemble is unabating desire and enthusiasm – the young artists try to fill a gap (not only) in contemporary theatre.

Is death definitive? Artists of the Peter Mankovecký Theatre have chosen a theme which, in the last two years, has been part of the order of every day, and globally so. They do not approach it as something constant. As they state themselves, death becomes a member of their posse of friends. They meet, reminisce, and make plans... and death becomes a milestone in every situation. Is it a personal matter or does it also extend to our relatives and loved ones? This production of Lenka Garajová's text reveals the growing problem of our inability to communicate, highlighting this issue kindly and judiciously. Peace, poise, and acceptance of a new reality are essential for our understanding of Emil who is physically no longer in this world. However, what has remained after him are other people. And his social media account...

Lenka Garajová (1988)
Born in Detva, she graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava in the class of Professor Lubomír Vajdička and Associate Professor Ján Štrbák. She received her doctoral degree under the supervision of Roman Polák. She wrote her dissertation about political theatre. As a theatre dramaturge, Garajová has worked both full time and part time in the following theatres: LAB Theatre, ASTORKA Korzo '90 Theatre, per. ART, o. z., Slovak National Theatre, Ján Palárik Theatre in Trnava, City Theatre Žilina, Alexander Duchnovič Theatre in Prešov, Ludus Theatre. She taught dramaturgy as a part-time instructor at the Academy of Performing Arts in Bratislava. During her artistic career, she has defined herself as an author of theatre and radio dramatizations, as well as devised texts. Several of her dramatizations, such as the devised text entitled **Death of a Sales@**, were staged by City Theatre Žilina (directed by Michael Vyskočáni). Her text **Hostel Chekhov** was directed by Marián Amsler for the LAB Theatre. Garajová authored a dramatization of Sue Townsend's novel **The Secret Diary of Adrian Mole** for the Ludus Theatre.

Šimon Ferstl (1990)
Born in Bratislava, he graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava, where he graduated in dramatic acting under the leadership of Peter Mankovecký and Peter Šimun. In 2015, he founded the Peter Mankovecký Theatre. In 2016, the theatre saw his debut as the director of Falk Richter's **God is a DJ**. Her next directorial work was the production **Power for One Night**, which was devised using the method of collective creation. Later on, he also worked on the dramatization of Franz Kafka's novel **The Trial** and on another devised production – the theatrical essay **Run from the Wild**. The most recent production is Lenka Garajová's **Smugglers**. Since the foundation of the DPM Theatre, he has been its principal, actor, and director.

DRAMATURGY Lenka Garajová SET AND COSTUMES
Laura Štorcelová LIGHTING DESIGN Matúš Gavorník
MUSIC Martin Iso Krajčír DIRECTED BY Šimon Ferstl CAST
Edita Koprivčević Borsová, Jakub Jablonský, Lenka
Libjaková, Tomáš Pokorný, Tomáš Turek PREMIERE on
30 January 2022

*THE FIELD – devised, agrarian stage work exploring heredity in ancestral lines%

Libuša Bachratá, Jana Bučka, Veronika Malgot, Lýdia Ondrušová
NUDE Theatre

DRAMATURGY Marek Godovič STAGE DESIGN AND COSTUMES Laura Štorcelová CHOREOGRAPHY Libuša Bachratá MUSIC Katarína Máliková MUSICAL PERFORMERS Marina Lazíć, Nora Ibsenová, Terézia Rusničáková PRODUCTION Linda Durkáčová DIRECTED BY Veronika Malgot CAST Libuša Bachratá, Jana Bučka, Veronika Malgot, Lýdia Ondrušová PREMIERE on 1 July 2021

NUDE Theatre

The theatre has joined artists who are systematically trying to experiment with form, theme, and content of classic drama theatre. They have been presenting contemporary devised productions which uniquely address current topics about relationships or different opinions. The NUDE Theatre is mostly interested in provocative questions concerning motherhood, partnership, marriage, or issues related to maintaining one's identity. The performers uncover taboo areas of social interaction. What is natural? What is pretence? Is this man the right one? Do we understand one another? Do today's women know what's really good for them? Why is motherhood so complicated? Why are we afraid of old age? Do you know how much money your best friend makes? Who do I take after to be like this? Have I always been like this or is it because I just think too much these days? The NUDE Theatre won the 2015 DOSKY Award in the Discovery of the season category for the concept of the production **Mum Has Me_ _ _** and the Bratislava Audience Award at the 2019 Nová dráma/New Drama festival for **Love You and Take Care**. Theatre NUDE is led by Lýdia Ondrušová and Laura Štorcelová. From its foundation until September 2021, Veronika Malgot was also a member.

The site-specific production **The Field** takes place on a field, in the middle of nowhere. The spectators suddenly become the participants in a ritual during which four performers dig in the ground, trying to find their roots. The creators of the performance draw on their own stories and explore their family relationships in an attempt to analyse their own being. They search for causes why they are who they are. They believe that heredity is absolutely determining for their behaviour. There are moments when they blame heredity for everything, and they try to break free from the structures in which they were brought up. Each one, however, realizes her specific role – that of a sister, daughter, mother... Family ties cannot be broken.

Libuša Bachratá

She completed her doctoral study at the Department of Dance Art of the Academy of Performing Arts. She works as a pedagogue of folk dancing for the SLUK national folklore dance. She performs with the flamenco trio Tocalo, collaborates with Andalusian artists Juan Cardénas (vocals) and Valle Monje (guitar), and with Lucía Ruibal from Cádiz (dance). As a choreographer, she has collaborated with numerous Slovak theatres and directors and has worked with the NUDE Theatre as a performer.

Jana Bučka

Graduated from the Prague Theatre Academy of Performing Arts where she graduated in dramatic acting. She is the co-founder of the generational Letí Theatre in Prague. She studied documentary art at the Academy of Performing Arts in Bratislava. Together with her creative partner Michal Fulier, she has been making socially-themed films.

Veronika Malgot (1988)

Director and performer. She has worked for the elledanse theatre, Studio 12, and the NUDE Theatre. In total, she has created twenty productions that formally move away from drama to dance, movement, immersive, and site-specific performances. Her productions have been presented at festivals in Slovakia and the Czech Republic.

Lýdia Ondrušová (1992)

Lýdia Ondrušová is a graduate of the Department of Puppetry and has worked independently as an actress, performer, and director. In addition, she has recently completed her intermedia studies at the Academy of Performing Arts and is a published writer. In theatre, she reflects on personal themes with an emphasis on authenticity and intersections across various media. She writes her own column in the women's magazine EVA entitled Lydia Lydia.

*GENERATION Z: UNPARALLELED BEAUTY%

Collective work
P. O. Hviezdoslav Theatre

Being able to accept ourselves, to like ourselves, to forgive our own mistakes, to come to terms with all our woes, and to keep growing in spite of them, to enjoy our life – these are all the needs and desires of many young women and men today. What is the role of the ideal of beauty in this process, the ideal we are chasing to meet the requirements of the people around us? Does this beauty ideal even represent the values of the society that has created it and now requires it? What if we do not fit the pattern? Are we victims of social media, or do we suffer from the gender stereotypes inherited from previous generations, stereotypes defining the upbringing given to us by our parents? Is our focus more on pretty form than actual content? **Unparalleled Beauty** is the second production of the devised project Generation Z by Pavol Országh Hviezdoslav Theatre. A directorial debut of actress Zuzana Fialová, the production makes use of the experiences and texts created by the performers with the aim to demonstrate how the genuine, "unparalleled beauty" is invisible because it is hidden inside us. In order to catch a glimpse of it, we first have to love ourselves as much as possible.

DRAMATURGY Valeria Schulczová, Darina Abrahámová SET, COSTUMES, LIGHT DESIGN, INSTALLATIONS Vivien Kvasnicová, Paula Gogola, Ema Šútovcová MUSIC Samuel D. Abrahám VIDEO PROJECTIONS Ivan Finta EXPERT CONSULTATIONS Katarína Štefaničáková DIRECTED BY Zuzana Fialová CAST Mária Schumerová, Annamária Janeková, Romana Ondrejkočiová, Vivien Kvasnicová, Paula Gogola, Ema Šútovcová PREMIERE ON 22 January 2022

The project was created in collaboration with the Academy of Performing Arts in Bratislava.

Pavol Országh Hviezdoslav Theatre
This theatre is the artistic scene of the Bratislava Culture and Information Centre. It resides in the former building of the Slovak National Bank, which was built between 1943 and 1947. The building has great architectural value as it is decorated with works of eminent Slovak artists. Until 2007, it hosted one of the scenes of the Slovak National Theatre. Then, the building was taken over by the capital city, which pledged to continue using it for cultural purposes. The dramaturgy of the theatre, which operates without a permanent acting ensemble, relies on outstanding theatrical texts by Slovak as well as international authors. Since January 2021, the theatre has had a new management which expanded the repertoire to include devised projects aimed primarily at young audiences. One of such projects is entitled **Generation Z**, colloquially referred to as Zoomers, that is, people aged 12–24. The cycle of three plays addressing the problems of this generation draws on extensive sociological research supported by the European Union. To achieve maximum authenticity, the young performers in these productions contribute to the creation of the dramatic texts.

Zuzana Fialová

Born in Bratislava, she graduated as an acting major from the Academy of Performing Arts in 1998. Since the same year, she has been a member of the drama ensemble of the Slovak National Theatre. She was a regular guest artist at the National Theatre from 1992. Her first role in the National Theatre was Juliet in Shakespeare's **Romeo and Juliet**, and she continued portraying many characters not just in the Slovak National Theatre, but also on other stages. She regularly acts in television and film projects in Slovakia and the Czech Republic, where she played in the Prague Drama Club in Molière's **Misanthrope**. She is the laureate of numerous awards and has received several nominations (Alfréd Radok Prize, among others), and has also worked as a director.

*HUMILIATED AND BLOODTHIRSTY%

by Alžbeta Vrzgula, based on Stefan Zweig's *Castellio against Calvin*, or a Conscience against Violence
Uhol_92

Society has been attacked. By a virus. Director Alžbeta Vrzgula's latest text, based on Stefan Zweig's novel **Castellio against Calvin**, or a **Conscience against Violence**, addresses the issue of populism. The topicality and universality of the theme and the author's artistic testimony is supplemented by the fact that Vrzgula does not use any particular examples. However, they are constantly present in our imagination. Using a variety of stage elements, such as strong visual appearance, music, choreographic passages, or textual metaphors, the author wants us to consider the recent epidemiological situation as well as the current political and war conflicts. The attacked society is sick and giving up on protecting itself. Before the decline, the humiliated and offended ones are hysterically screaming one last time, crying for help. Because they cannot help themselves, they are screaming at us.

DRAMATURGY Peter Galdík VISUAL ART Bet Moth MUSIC Isobutane CHOREOGRAPHY Zuzana Sehnalová PRODUCTION Katarína Andrejcová DIRECTED BY Alžbeta Vrzgula CAST Katarína Gurová, Lenka Libjaková, Peter Ondrejčíčka, Miloš Bulík, Juraj Ďuraka, Martin Krajčír PREMIERE on 28 February 2022

Alžbeta Vrzgula (1992)

Director and writer. She graduated from the Theatre Faculty of the Academy of Performing Arts in Bratislava. While still a student, she did internships in Poitiers in France, and at the Janáček Academy of Performing Arts in Brno. She worked with director David Jařab as his assistant on the productions **Eclipse** (2017, DPM Theatre), **Fear** (2016, Slovak National Theatre), and **Victim** (2015, Aréna Theatre). In 2017, she established the independent professional theatre Uhol_92 together with her classmates from the Department of Direction and Dramaturgy, Academy of Performing Arts. Under the auspices of the theatre, she has produced mainly her own texts intersecting with remixes of existing dramatic or literary works, and collective devised work. Vrzgula's theatre art focuses on human weaknesses, on behaviour coerced by totalitarian thought. She keeps searching for and examining everyday peculiarities and subtle hesitations. As part of other activities of the Uhol_92 group, she has initiated and coordinated cultural events entitled Theatre Against the End of the World. It consisted of lectures, discussions, and art performances reflecting the issue of global warming. Vrzgula also works as the curator of Uhol_92's podcast channel called Life Is a Dream which deals with artistic responses to climate change (the series entitled Earth on the Stage, in collaboration with Milo Juráni), or to the question of the social role of art (Culturally about Culture). She works for the Artforum publishing house and for the Pohoda music festival. Seasonally, she cooperates with the [fjúžn] festival which focuses on the life of new minorities in Slovakia.

Uhol_92

This professional independent theatre was established in February 2017. The founding members were Peter Galdík, Jakub Szatinský, and Alžbeta Vrzgula. They were all born in 1992. As the members of the first generation born into an independent Slovak Republic, they all look at the current affairs from a unique point of view. Their artwork is characteristic not only for its social and political commentary, but also for including topical and engaged themes which they approach with critical detachment and much humour. In their work, Uhol_92 employs their own, devised texts, non-theatrical material, and remixes of already existing dramatic texts. The reception of their art is positive both on the part of audiences and experts, which is evidenced also by invitations to festivals and residencies. In 2019, Uhol_92 became one of the three founding entities of the Miesto M (Location M) platform, whose objective was to become a unique centre associating independent theatres of the Bratislava scene (DPM, GAFFA, and Uhol_92). The youngest generation of artists thus merged three (and more) different poetic approaches to create works under one platform for the duration of two seasons.

*THE DECLINE OF THE WEST%

Anton Korenči
AntiTeatro and P. O.
Hviezdoslav Theatre

A performative installation based on the two volumes of texts of the same name written by German philosopher Oswald Spengler. The texts as well as the production explore the existence of an inner causality of history and life on Earth in relation to the ways in which they determine the future. In line with the author's ideas, the production rejects any predetermination defined by history and highlights the individual beauty in the independent character of each civilization, nation, or single living being and representative of nature, regardless of the past or the future. Humans, animals, and plants all live independently and because they do not have a conditioned, specific meaning of their existence, are equal in their independence. It is birth and death, origination and decline, which determines all living things.

THEME Oswald Spengler CHOREOGRAPHY Stanislava Vičková MUSIC Jozef Vik SET AND COSTUMES Ondrej Zachar VIDEO PROJECTIONS Alex Zelina PRODUCTION Anna Rumanová, Mária Magálová CONCEIVED AND DIRECTED BY Anton Korenči CAST Táňa Pauhofová, Silvia Sviteková, Hana Gallinová, Alexandra Lukáčová, Sára Polyáková PREMIERE on 20 July 2021

AntiTeatro

The primary objective of the civic association AntiTeatro is to create a space for professional and independent performative art and to facilitate its research, or so-called experimental studio. The artists associated in AntiTeatro are members of the younger, but already experienced and recognized generation. Its first (establishing) creative act was a staging of Elias Canetti's essay **Crowds and Power (Masse und Macht)**. The production was nominated for the Academy of Theatre Artists Award in the Best production of the season category in 2018–2019. The second project was the staging of one of the most significant texts in twentieth-century culture studies: **The Decline of the West** by Oswald Spengler. AntiTeatro presented a lecture about the project's concept at the Oswald Spengler Society conference in Poznań. Thanks to this presentation, the lecture was held again at the conference entitled From Herodotus to Spengler: Comparing Civilisations throughout Time and Space, which took place in November 2020 at Stanford University in California.

Anton Korenči (1986)

Graduated from the Academy of Performing Arts in Bratislava where he majored in theatre direction and dramaturgy under Professor Vladimír Strnisko. Later on, he also worked at the Department of Direction and Dramaturgy as a pedagogue. The school production of A. N. Ostrovsky's **It's Not All Shrovetide for the Cat**, on which Korenči collaborated, received not only several awards for acting, but also the main prize at the Zlomvaz (2009) festival in Prague, and the main prize for best production at the Roma Teatro Festival (2009) in Rome. After completing his studies, Korenči and his classmates continued to work for the a.ha theatre (and later in the Small Stage STU Theatre), where his effort to make generational theatre led him to direct several productions in collaboration with

Juraj Bielik. These included, for example, Ferdinand Bruckner's **Pains of Youth**, Werner Schwab's plays **The Presidents** and **People Annihilation**, or Aristophanes' **Lysistrata**. **The Ten Commandments**, a production staged in the Slovak National Theatre, which Korenči co-directed, won the 2014 DOSKY award in the Discovery of the year category. Korenči has collaborated with the State Theatre Košice, Slovak Radio, Bratislava Puppet Theatre, or the Alexander Duchnovič Theatre. In total, he has directed over thirty theatre productions. In 2017, he founded the independent platform for professional performative art called AntiTeatro. Since 2020, he has held the position of the director of the Drama department of the State Theatre in Košice.

ACC#MP&NYING PR*GRAM!*!

Stories of Emergency – Theatre. Dance. Politics.

The post-dramatic multi-media performances of playwright and director Falk Richter

Falk Richter is a theatre writer and director whose post-dramatic plays have been translated into more than 40 languages and whose dance-theatre performances have toured all over the world. A Berlin based artist, Richter has created original work for many theatres and festivals in Europe over the past 25 years and has been a long term associate writer and director with Schaubühne Berlin, Maxim Gorki Theatre Berlin, Theatre National Strasbourg, Deutsches Schauspielhaus Hamburg and is currently part of the leading artistic team of Münchner Kammerspiele and a professor for performing arts at the Danish National School for Performing Arts in Copenhagen.

Richter is often working with an ensemble of international actors, dancers, musicians, video artists and his focus as a writer is on pressing political, personal and social issues.

In this master class, Richter will show video excerpts from his works and lay out the key concepts behind some of his recent artistic projects. His texts and performances are auto-fictional, combining the personal and the political, theatre and dance, story-telling and post-dramatic text fragments. Richter is working on the here and now of modern globalized societies, shifting states of emergency, and fractured perception of reality. He will talk about his artistic research and his practice of collecting and staging very personal stories for the theatre. Richter's theatre is research-based and tries to engage with pressing questions of contemporary fractured societies.

The masterclass will be held in English. Video excerpts of Richters work will be shown in English and German.

FALK RICHTER (1969)

He studied direction in Hamburg and started working as a director in 1994. Around the same time, he also debuted on theatre stages as a playwright. In 1999, he became known for his plays *God is a DJ* and *Nothing Hurts*. With these titles, he first found success as a playwright and director in the German speaking world. Soon after, however, he would become – and has maintained that position – one of the most influential German-speaking theatremakers worldwide. He has been commissioned to work for such high-ranking national and international stages as Schaubühne Berlin, Deutsches Schauspielhaus Hamburg, Schauspielhaus Zürich, Maxim Gorki Theater, Burgtheater Wien, Théâtre National de Bruxelles, Dramaten Stockholm, Melbourne Theatre Company, Salzburger Festspiele, and Festival d'Avignon. In recent years, he has worked with actors and actresses, musicians, and dancers to develop projects based on his texts. So far, Richter has created over thirty-five theatre plays that have been translated into more than thirty languages and produced by international theatres. The best known of these include *God is a DJ* (Gott ist ein DJ), *Electronic City*, *Under the Ice* (Unter Eis), *State of Emergency* (Im Ausnahmezustand), *Trust*, *Rausch*, *Fear*, *a Small Town Boy*. One of his most recent devised productions is *Touch* which was created with Anouk van Dijk for the Münchner Kammerspiele.

Falk Richter's political theatre. Three plays and two lectures

Under the Ice (Unter Eis)
Fear
Safe Places

Into the Void
Choreographic Theatre between Drama and Dance (Choreografisches Theater zwischen Schauspiel und Tanz)

The Theatre Institute presents the publication of three plays and two lectures by leading German director and playwright Falk Richter, who has established himself on the theatre scene not only in his native Germany, but also in other countries.

The collection contains the theatre plays *Fear*, *Under the Ice (Unter Eis)*, and *Safe Places*, and the lectures *Into the Void* and *Choreographic Theatre between Drama and Dance (Choreografisches Theater zwischen Schauspiel und Tanz)*.

The introduction was written by Tobias Schuster, chief dramaturge of the theatre Schauspielhaus Wien.

The plays, lectures, and the introduction were translated from German by Adam Bžoch.

The book was published in 2021 as part of the *Nová dráma/New Drama* edition.

“The author's plays speak of a great desire to introduce the notion of a family in accordance with the times and new models of coexistence. As quarrels are heard from everywhere about the tendency towards a renewed nationalisation of Europe, it is extremely important to show alternative images that testify to living relationships, free from the restraints of religious rules. At the same time, the structure of such identities is characterised by a detachment from nationality. The theatre must create images that do not present this freedom as a burden, but charge it with positive energy in a transnational Europe. The plays are a loud, fierce defence of a free Europe beyond patriarchy and nationalism.”

(Tobias Schuster)

Playwrights to playwrights (SK-UA)

Every year, the *Nová dráma/New Drama* festival compiles its accompanying programme to reflect the current affairs of the world because the festival is part of this world. This reflection of social and political events that make the world go around these days, stirring our lives and emotions, includes the unique event entitled *Playwrights to playwrights (SK-UA)*.

As part of the 18th festival event, eminent Slovak playwrights will present stage readings of selected texts by Ukrainian playwrights. The goal is to send a clear message to the world about the strong bonds, humanity, and boundless mutual support that still exists not only among artists, but among people in general. Slovak playwrights will thus communicate the words and ideas of their Ukrainian colleagues and friends. These are words and ideas that will not be drowned out by any other noise, not even by gunfire or explosions.

This is a unique initiative of the Theatre Institute aimed at supporting Ukrainian playwrights, their work, and their lives. From the very beginning, the initiative met with great willingness and backing on the part of Slovak playwrights who tried to find possibilities and ways how to help. *Playwrights to playwrights (SK-UA)* is an attempt of the entire Slovak theatre community to express its solidarity with fellow theatremakers in Ukraine, whose country and homes, the places where they were born, where they have lived and made art, are afflicted by a terrible war and political conflict.

It is a gesture that will allow all of us to reach out to our friends and fellow artists, not just the playwrights, but the whole Ukrainian artistic community.

Under the leadership of young director Ján Tomandl, the stage readings will include the texts by such Ukrainian authors as Natalya Vorozhbyt, Neda Nezhdana, Yelena Astasyeva, Andrii

Bondarenko, Julia Gonchar, Oksana Hrycenko, among others.

The selected plays by Ukrainian authors have become available to us owing to our collaboration in the *Worldwide Ukrainian Play Reading Project*.

The stage readings will be performed by: Katarína Aulitisová, Jana Bodnárová, Lenka Čepková, Marek Godovič, Dodo Gombár, Marcel Hanáček, Martina Havierová, Michal Hvorecký, Peter Jankú, Jana Juráňová, Laco Kerata, Viliam Klimáček, Uršula Kovalyk, Kaja Kowalcuková, Silvester Lavrik, Ivan Martinka, Jakub Nvota, Peter Pavlac, Tomáš Procházka, Peter Scherhauser, Iveta Škripková, Tereza Trusinová, Pavol Weiss, Kamil Žiška, and others.

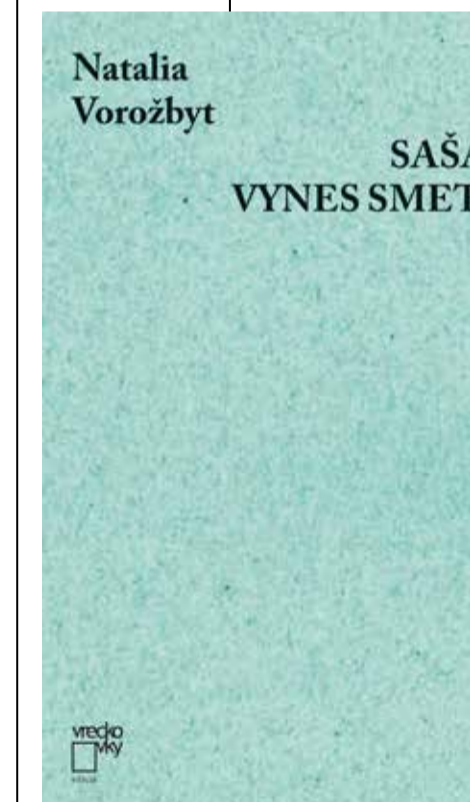
JÁN TOMANDL (1993)

Ján Tomandl was born in Bratislava. He graduated from the Janáček Academy of Performing Arts in Brno where he majored in direction. His graduation work was the production *Oblomov* at the Ján Palárik Theatre in Trnava. After graduation, he collaborated on several projects with independent theatres of the civic association *Prvý plán (Vegan Apocalypse, Devin Legends)* and the *NoMantinel's Theatre (About Us/About Them, Mednyánszky)*. He has taken a liking to stage readings for Studio 12 (including such works as *Laura and Her (Our) World*, *Sea Bottom Girl*, or *Triathlon 2019*) and for the City Theatre Zlín (*Love is Chemistry, Antigone and Other Voices*).

NATALYA VOROZHBYT

She works to advance contemporary Ukrainian drama and documentary theatre. She has co-founded the Theatre of the Displaced, the Week of Contemporary Theatre Plays festival, is the co-author of the documentary project *The Maidan Diaries*, and the curator of the social theatre project *Class ACT: East-West*. Most of these projects draw on experience with working with people who have experienced war in eastern Ukraine. She has written almost twenty theatre plays which have been produced by theatres in many countries, including the Royal Court Theatre and the Royal Shakespeare Company. Vorozhbyt's best known titles are *The Grain Store*, *The Maidan Diaries*, *Bad Roads*, and *Take the Rubbish Out*, *Sasha* – they all employ themes about important dramatic events in Ukraine's history. Vorozhbyt has also written screenplays for short and feature films and television series (awards: screenplay for the film *Cyborgs*, 2017; television project *To Catch the Kaidash* – best series of 2021). Her directorial film debut *Bad Roads* earned her the critics' prize in the off programme of the Venice Film Festival as well as a number of art awards at home. In 2021, Ukraine nominated this movie for an Academy Award. Vorozhbyt is a laureate of Shevchenko's National Prize of Ukraine (2022, the play *Bad Roads*), and the State Dovzhenko Award for a contribution to film art (2021).

#слава україні!

#слава театру!

GET EVERYONE TO THE THEATRE!*

Contemporary Freedom and the New Crisis of Theatre Between Ideological Extremism and the “Cancel Culture”

International Conference

The Theatre Institute Bratislava – The Slovak Centre of the International Theatre Institute (ITI) under the patronage of ITI Worldwide

19 – 20 May 2022

These days, the freedom of theatre is as much targeted by extremist ideologies, as it seems to be threatened by the mutations of contemporary public discourse. In Europe and beyond, the ideological extremism is gaining momentum. At the same time, the so called “cancel culture” is often described as the culmination of a purging process that has gradually limited one’s right to manifest one’s internal beliefs. It is, however, a timely response given to old and new waves of racism and xenophobia. It is thus an undeniable necessity in the face of intolerance and extremism, a defense mechanism meant to prevent not only hate speech, but hatred as such. And yet, its consequences for the arts are more and more problematic.

So, what is the current condition of theatre, between the two flanks that it has to equally resist: the raise of ideological extremism and the resentment of the cancel culture? How can it stay true to its vocation of freedom, bestowed upon its stages by a longstanding tradition, and yet fulfill its mission to reflect (on) the world itself? This may well be the new, most difficult challenge faced by playwrights, directors, and actors in a time of polarizing beliefs and social division. Will the theatre community still uphold freedom of thought and expression as its cardinal virtue?

This conference will discuss the new crisis of theatre in relation to the perils of extremism and the threats of the cancel culture. Drawing on examples illustrating both categories, such as the scandals provoked by Rodrigo Garcia’s **Golgotha Picnic** or the debates around the collaboration between Robert Lepage and Ariane Mnouchkine for **Kanata**, it will ponder the same, always relevant relationship between theatre and freedom as one of the most urgent questions of our time.

Octavian Saiu

Participants

Lived for four performances: the case of the national classical drama and the (self) censorship

Tamás Jászay, PhD.

Senior Assistant Professor
University of Szeged, Faculty of Humanities and Social Sciences
Department of Comparative Literature

HUNGARY

Censorship in Indian theatre (Colonial era to contemporary theatre)

Dr. Dani Karmakar

Guest Lecturer, Department of Drama, Rabindra Bharati University, West Bengal

INDIA

Theatre between scandal and censorship (a short comparative study)

Sasho Ognenovski, PhD.

PERUN ARTIS Association and Macedonian Scientific Association – Bitola

NORTH MACEDONIA

“After audience”

Richard Pettifer

Director, Critic and Theatre Theorist
Artistic Director of Faki Festival, Zagreb, Croatia

AUSTRALIA/GERMANY

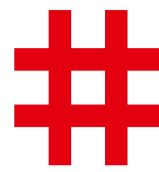
Low budget experiments – creating video theatre projects

Ivanka Apostolova, PhD.

Associate (Visiting) Professor
Program Producer of Macedonian Center
International Theatre Institute

NORTH MACEDONIA

Theatre in the post-pandemic world: old and new challenges

Prof. DSc. Kamelia Nikolova

Head of Theatre Studies Programme & Professor on History of European Theatre, National Academy for Theatre and Film Arts, Sofia
Professor at the Institute of Art Studies, Bulgarian Academy of Sciences

BULGARIA

Recontextualizing the critical gaze in Canadian theatre

Prof. Stephen Hunt

Theatre and Dance Critic, Writer and Teacher at University of British Columbia

CANADA

Ideological challenges and creative responses in contemporary theatre

Herbert Chibvongodze

Art Historian, Photographer and Creative Director

ZIMBABWE

Woke and Cancel culture : its impact on and consequence for contemporary theatre practice

Prof. Patrice Pavis

Professor of Theatrical Studies

FRANCE

The end of theatre as a crucible of freedom

Dr. Bogdan Mihai Florea

Professional Actor and Early Career Researcher, recently awarded a PhD in Theatre Studies by the University of Bristol

UNITED KINGDOM

Introduction speech

doc. Vladislava Fekete, ArtD.

Director of the Theatre Institute, Bratislava, President of the Committee

Prof. Tobias Biancone

Director-General of ITI

Prof. Octavian Saiu

Conference Chair

How Not to Become a Victim of the Decline?

Discussion with the festival’s dramaturgy board about the competing productions and themes that have resonated on the Slovak theatre scene in the last two years. (Interpreted into English.)

Triathlon 2022

The Triathlon stage reading is the finale of the 2021 DRAMA competition aimed at producing the best original dramatic text written in Slovak or Czech.

The Triathlon was first held twenty years ago as an attempt to present the texts of Slovak (after 2010 also Czech) plays shortlisted for the DRAMA competition using the form of a stage reading. Since 2005, the Triathlon has been a part of the Nová dráma/New Drama festival. The DRAMA 2021 competition is organized by the Theatre Institute, the Slovak National Theatre, Ján Palárik Theatre in Trnava, State Theatre Košice, and Studio 12 – the Theatre Institute’s theatre platform. The competition partner is the Slovak Radio and Television – Radio Devín.

The 22nd DRAMA competition (2021) featured 46 competing dramatic texts – 33 written in Slovak and 13 in Czech. This year’s jury includes the following members: Marta Ljubková (chief dramaturge of the National Theatre in Prague), Mário Drgoňa (lecturer of dramaturgy for the Drama department of the Slovak National Theatre), Lucia Mihálová (dramaturge of the Ján Palárik Theatre in Trnava), Lukáš Kopas (lecturer of dramaturgy for the Drama department of the State Theatre Košice), and Vladislava Fekete (director of the Theatre Institute).

This year, the Triathlon continues the tradition to present new authors in the desire to motivate audiences to become interested in current drama and to offer new, fresh ways of putting contemporary drama on the stage. The performers of the stage readings will try to present the shortlisted texts in brief excerpts and, via their performance, suggest the texts’ staging potential. This year, the Triathlon will include discussions with the authors and directors of the text excerpts, as well as with the expert jury of the DRAMA 2021 contest about the possibilities and boundaries of contemporary Slovak and Czech drama.

The name of the winner of DRAMA 2021 will become known on 21 May 2022 during the final award giving ceremony of the 2022 Nová dráma/New Drama festival. During the ceremony, prizes will be awarded also by the Drama department of the Slovak National Theatre, State Theatre Košice, Ján Palárik Theatre in Trnava, Studio 12, and competition partner Radio Devín.

Young Criticism Seminar

Everyone, including those who will never make their living writing criticism, will benefit from learning to think and express themselves critically. Here, critically means with maximum fidelity, without camouflaging facts, employing courage, and using all skills necessary to observe and assess not only the world around us, but also ourselves. A critic’s fundamental set of tools includes the ability to look – to look closely, to perceive the details, and to express oneself clearly. A critic ought to do his or her job with all seriousness, but should not take him- or herself too seriously. A critic should know how to write and speak with humour, but should not ridicule. A critic should be knowledgeable without making the impression of being all-knowing. A critic’s goal should not be to present his or her opinion, but go through a process (e.g., while writing) when he or she only starts to realize the individual thoughts and opinions. Besides, a theatre critic should be able to evoke the feeling of a production to help audiences understand what he or she thinks about it and why. On top of it all, a critic should also enjoy all this.

The seminar is intended for students of theatre studies and other related disciplines in the arts and humanities, as well as linguistic studies, in Slovakia, the Czech Republic and other countries. Under the expert leadership of Czech theatre critic Karel Král, students will reflect on the productions included in the festival’s main programme. The seminar participants are also members of the student jury which will award the Student Jury Award at the end of the festival.

KAREL KRÁL (1953)

Karel Král is a graduate of theatre and film studies. Until 1986, he collaborated as a dramaturge with director Peter Scherhafer, worked as a dramaturge of the Meeting of Young Theatremakers festival in Hradec Králové. He was also the principal editor of the Bulletin of Young Theatremakers, in which many banned authors were published back then. In November 1989, Král led the Czech coordination centre of theatremakers on strike. Subsequently, he took the position of the director of the Theatre Institute in Prague for a period of three months. In 1990, the “bulletin” was transformed into the Svět a divadlo (SAD) (World and Theatre) journal written in Czech and Slovak. The journal is dedicated to contemporary theatre culture in the Czech Republic and abroad. From the 1990s until 2021, Karel Král was the journal’s editor-in-chief. Working with the Meeting of Young Theatremakers festival later allowed Král to develop one-off collaborations. In 1993, he established the international Theatre festival and was defining its shape until 2001. In recent years, he has been dedicated mainly to the Tremendous Trifles (the 11th festival event took place in the courtyard of the Alfred Theatre). As a director in various theatres (Na provázku Theatre, Na zábradlí Theatre, Dejvice Theatre, Theatre in Dlouhá street, etc.) For many years, Král has been the chairman of the Theatre Community, a member of the Board of Trustees of the Alfréd Radok Prize Foundation, and a member of the National Culture Fund. Until 2021, he chaired the Association of Czech Theatre Critics and was a member of the committee of the Czech ITI centre. He was awarded the Knight’s Cross of the Hungarian Order of Merit. Karel Král has focused on addressing the shift in the current paradigm – spectators on the stage, reality instead of fiction, joy and fear of anarchy, revival of the ritual and its travesties, etc. He led the seminar already at the 2010 Nová dráma/New Drama festival.

F*CUS AU\$TRIA!*!

Austrian drama

Ewald Palmethofer the unmarried (die unverheiratete)
Translated by Martina Vannayová and Andrej Zmeček.

Ferdinand Schmalz everyman (dies) [jedermann (stirbt)]
Translated by Ladislav Šimon.

Miroslava Svlikova europa flees to europa (europa flieht nach europa)
Translated by Adam Bžoch.

Hilde Haider-Pregler (introduction)
Translated by Ladislav Šimon.
The book was published in the Nová dráma/ New Drama edition, Theatre Institute, Bratislava 2021.

"The plays by Ewald Palmethofer, Ferdinand Schmalz, and Miroslava Svlikova stood at the start of a new era in postmodern, or postdramatic theatre. Their texts are carefully crafted creative artefacts whose aesthetic value subverts normativity while often employing surprising metaphors and wordplay.

In the play the unmarried, Palmethofer interconnects historical facts and a new interpretation of the Atridean myth to revive ancient tragedy as a modern analytical drama applicable for present-day theatres. The most intriguing element of the play is the way in which Austrian complicity in the country's Nazi past is brought up for discussion using the perspectives of three generations, represented by three women. Schmalz's play everyman (dies) comments on the way in which the present secular society is not ruled by beings from another world, but how the victors and losers are determined by the power of money. Schmalz's 'central' question is still valid: 'How does one look back at his life when faced with imminent death?' In the play europa flees to europa, Svlikova has offered a bold reworking of the myth of the beginning of European history. In Svlikova's postmodern theatrical language, the illustration of a rationally overloaded 'reality' in today's Europe becomes an ironic and grotesque farce. The author's polished musical and lyrical language does not shy away even from everyday phrases and puns."

(Hilde Haider-Pregler)

EWALD PALMETSHOFER (1978)

Born in Linz, he studied theology, philosophy, and psychology in Vienna. His playwriting breakthrough came when critics of the specialized journal Theater heute voted him for best young playwright in 2008. In the same year, Palmethofer won the Nestroy Prize. In 2008 and 2010, his theatre plays hamlet is dead, no gravity (hamlet ist tot, keine schwerkraft) and faust is hungry and chokes on a grete (faust hat hunger und verschluckt sich an einer grete) were invited to the prestigious contemporary drama showcase Mülheimer Theaterstage. In 2012 and 2014, the well-known Viennese theatre Akademietheater staged his new plays robbers.debtgenital (räuber.schuldengenital) and the unmarried (die unverheiratete). The play The Lost Ones premiered with much success in the autumn 2019 at the Residenztheater in Munich, where Palmethofer currently works as a dramaturge. In 2015, the plays hamlet is dead, no gravity and faust is hungry and chokes on a grete were also produced in Slovakia (Andrej Bagar Theatre in Nitra, directed by Svetozár Sprušanský).

FERDINAND SCHMALZ (1985)

Born in Graz, he earned a degree in theatre studies and philosophy in Vienna and completed the Forum Text course in Graz. He worked for the Schauspielhaus Wien and Schauspielhaus Düsseldorf as an assistant director. He is a member of the independent group mulde_17 and co-founder of the Plötzlichkeiten festival at the Theater im Bahnhof in Graz. For his first play, taking butter as an example (am beispiel butter) he was nominated for the Mülheim Drama Prize in 2014, awarded at the Mülheimer Theaterstage festival. In the same year, he was awarded by the critics of the specialized journal Theater heute as the best young playwright. His play canned meat (dosenfleisch) earned him an invitation to the Mülheimer Theaterstage festival. The staged version of the play (Burgtheater in Vienna) was a guest production at the Autorentheaterstage festival at the Deutsches Theater in Berlin. His play herzerfresser was also staged by the Burgtheater. In 2017, Schmalz was awarded the Ingeborg Bachmann prize and his play thermal resistance (thermale widerstand) was once again invited to the Mülheim festival. In 2018, he received two awards - the Ludwig-Mülheims-Theaterpreis and the Nestroy Prize for everyman (dies) [jedermann (stirbt)], which premiered at the Burgtheater.

MIROSLAVA SVOLIKOVA (1986)

Born in Vienna, she studied philosophy at universities in Vienna and Paris, visual art at the Academy of Fine Arts in Vienna, and stage writing at the uniT in Graz. For her play the crouchers (die hockenden), first staged at the Burgtheater, she received the Retzhofer Dramapreis award. In 2017, she won the Hermann-Sudermann prize at the Autorentheaterstage festival at the Deutsches Theater in Berlin and was nominated for the Nestroy Prize. In 2018, her production europa flees to europa (europa flieht nach europa) became the opening piece of the Autorentheaterstage festival at the Deutsches Theater in Berlin (premiere: Burgtheater, Kasino, 2018). In addition to dramatic work, Miroslava Svlikova composes music and works on the art project entitled YYYY.

Drama melange

A lecture on Austrian drama by Bernhard Studlar

Does Austrian drama occupy a special position in the German speaking area? What distinguishes Austrian drama? Is it the variety of forms? The diversity? Is it the pleasure of playing with language or the critical examination of the country's history? Or is it a bit of everything? A typical Austrian "Melange"?

For almost 25 years I have been writing plays for the stage. Just as long I have been reading lots of my colleagues' works to have a profound knowledge and overview with which I'll try to find an answer.

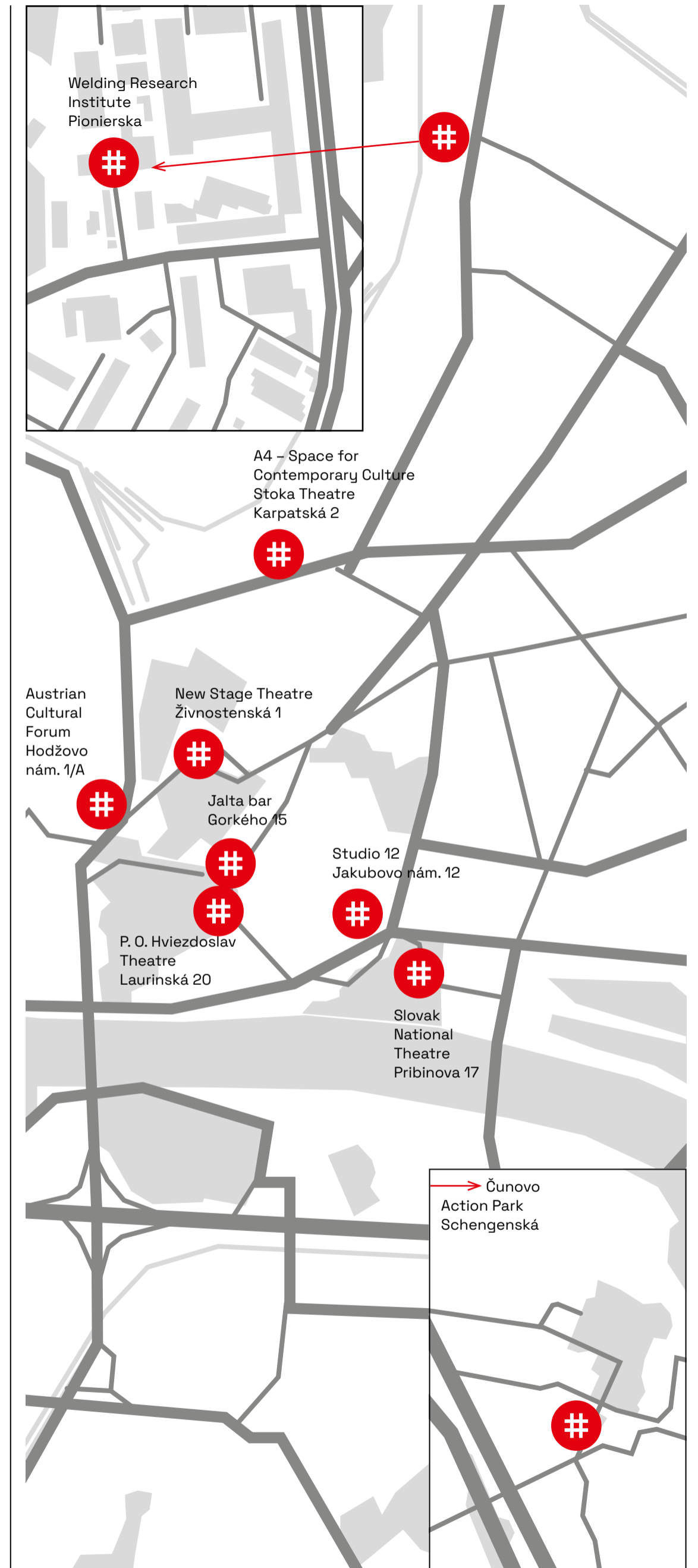

Bernhard Studlar (1972)

He was born in Vienna, Austria. He studied at University of Vienna (Theatre Science) and from 1998 to 2002 he studied Szenisches Schreiben (Playwriting) at the University of Arts in Berlin. Bernhard Studlar won several prizes and grants for his literary work. He has worked as a playwright, dramaturg, tutor and director in Austria, Germany and Switzerland for over 20 years. His plays have been translated into several languages as English, Italian, Czech, Polish, French, Slovak or Turkish. Studlars latest play Lohn der Nacht won the prize of the Austrian Theatre Alliance in 2020 and had its world premiere at the Bregenzer Festspiele in August 2021. In 2005 he founded the intercultural playwrights-project WIENER WORTSTAETTEN together with the director Hans Escher. WIENER WORTSTAETTEN is a unique, intercultural playwrights-project which encourages discussion and networking between Austrian and international authors. Based in Vienna an international network has been created over the years to establish intercultural exchange and a centre for contemporary European drama in Vienna. www.wortstaetten.at

Selected Plays by Bernhard Studlar

Transdanubia Dreaming, Me and You and the EU, Human Being Parzival, Die Ermüdeten, Nacht ohne Sterne, Lohn der Nacht

СЛ*ВАЦ#КИЙ ТЕА#Р ИДИ ДО С В ! ТУ

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

The Theatre Institute is
a contributory organization
established by the Ministry of
Culture of the Slovak Republic.

MAIN ORGANIZER

DIVADELNÝ ÚSTAV
BRATISLAVA
THE THEATRE INSTITUTE

WITH THE SUPPORT OF

BRATISLAVA

Záštitu nad festivalom prebral primátor
mesta Bratislava, Matúš Vallo

rakúske | kultúrne | fórum^{bts}

PARTNERS

MEDIA PARTNERS

www.novadrama.sk

Organizational structure

Honorary director Zuzana Kronerová
Festival director Vladislava Fekete
Executive director Dušan Poliščák
Programme director Anna Šoltýsová
Dramaturgy board Milo Juráni, Zuzana Spodniaková, Maximilián Alexander Sobek
Accompanying programme Anna Šoltýsová (Triathlon, Playwrights to Playwrights SK-UA), Jakub Mudrák (international conference), Andrea Domeová (presentation of publications)
PR and marketing Jana Dugasová
Coordination of volunteers, Studio 12 Iveta Konýčková
Accommodation of guests Diana Selecká
Visual identity Martin Mistrík

Bulletin

Compiled by Martina Ulmanová
Language editor Mária Kvaššayová
Translation Ivan Lacko
Photo Robert Tappert, Filip Figel, Braňo Konečný, Natália Zajačková, Dorota Holubová, Luboš Kotlár, Michal Líner, Doris Geml, Volodymyr Shuvayev, Lenka Lindák Lukačovičová, Michal Dziedzic (Unsplash)
Design and typesetting Martin Mistrík

Divadelný ústav / The Theatre Institute
 Jakubovo námestie 12
 813 57 Bratislava
 Slovak Republic
 www.theatre.sk

The Theatre Institute is a contributory organization
 established by the Ministry of Culture of the Slovak
 Republic.